

Párt és pártépítés

Az új párttagsági könyveket
ünnepélyes taggyűléseken osztották ki

Megkezdődtek az új párttagsági könyveket kiosztó ünnepélyes taggyűlések és már több párttaggyűlésünk tagjai kezébe került a kommunista legfeljebb kincse, az új tagsági könyv. Az első nap után megállapítható, hogy szerte a megyében — egy-két kivételtől eltekintve — mindenütt nagy gonddal készítettek elő a taggyűléseket, általában a tagság teljes számában megjelent pártéletünk fontos és jelentős eseményén.

Alföldi Nyomda

Hetek óta lázas készülődés folyt az Alföldi nyomdában, hogy minél ünnepélyesebb legyen a tagsági könyveket kiosztó taggyűlések. A pártvezetőség igaz, hogy csak pénteken délelőtt értesült a taggyűlések pontos idejéről, még sem érte őket azonban készületlenül: rövid idő alatt szépen feldiszipáltak a kultúrhelyiség színpadát, s annak ellenére, hogy az üzemben három műszakban dolgoznak, a tagok döntő többségét mozgósították.

Sinály László elvtárs, párttitkár méltatta az új tagsági könyvet kiosztó taggyűlések jelentőségét. Hangoztatta: minden párttag tartsa legfontosabb kötelességének, hogy ügy vigyázzon a párttagsági könyvre, mint a szeme világára. A párttagsági könyv megbecsülésében — mondotta — álljon példaképp minden párttag előtt a Szovjet Hadsereg hős kommunista katonáinak magatartása, akik a legkeményebb ütköztetésben is szívük felett őrizték a párttagsági könyveket. Beszélte ezután az Alföldi nyomda elmúlt évi eredményeiről, majd keményen bírálta a választ vezetőit a még fennálló hiányosságokért. Az őszinte bírálat és önbírálat hangja csendült meg a felszólalók hozzászólásaiban is. Szendrői Ferenc elvtárs kritikát gyakorolt a pártvezetőség felé, mert nem adott eddig segítséget a propagandistáknak. Szűcs Gézáns elvtárs elvtársnő, pártvezetőségi tag viszont igérte, hogy az új esztendőben még jobb munkával segíti elő a nyomda teremtését.

Ezután a taggyűlés legünnepélyesebb percei következtek. Czipa Mihály elvtárs, a debreceni Városi Pártbizottság nevében átadta a pártvezetőségi tagoknak és a munkában élenjáróknak a tagkönyveket. Sorra, meghatódott hangon fogadták meg Sinály László, Végh Pál, Kovács Mihály, Barna Erzsébet ifjúmunkás, Patai István, Csoma Ferenc sztahanovista, Balogh Juliánna DISZ-titkár és a többiek, hogy hű katonái lesznek a jövőben is a pártnak, amelyért a legjobbak életüket és szabadságukat áldozták. Az üzem többi kommunisztájának Sinály László párttitkár elvtárs adta át a tagkönyveket. Végül Konrád András elvtárs, üzemasztalos javaslatára a taggyűlés táviratot küldött Rákosi elvtársnak, amelyben megfogadták az Alföldi nyomda dolgozóit, hogy az új év első munkanapján tartott tagkönyvkiosztás alapján még jobb munkát végeznek.

A lelkes hangulatú taggyűlésen — nagyon helytelenül — nem ellenőrizték, hogy a jelenlévőknek náluk van-e a tagkönyvük. Így az új tagkönyvek átadásánál derült ki, hogy két elvtárs a taggyűlésen is párttagsági könyv nélkül volt jelen. Három tagkönyvet: Kalmár Jenő, Erdei István és Gurka Fe-

renc elvtársakét rosszul állították ki, nem egyeztek az adatok az előbbi tagkönyvben szereplő adatokkal. Sem ők, sem Csoma

Püspökladányi Fűtőház

A Fűtőházak között folyó országos versenyben a püspökladányi Fűtőház jelenleg a második helyen áll — négy vörös vándorzászlót tart birtokában. Nagyszerű eredmény ez, a fűtőházi dolgozók jó munkáját dicséri.

A sikerek elérésében a ladányi Fűtőház kommunistái jártak az élen. Azok, akik pénteken ünnepi taggyűlésre gyűltek össze vezetőik arcképeivel és zászlókkal, díszített oktatóteremben. Csak a szó gátlatlan távollevők nem jelentek meg pártelünk e fontos eseményén: az új párttagsági könyveket kiosztó taggyűlésen, ahol Füzesséri István elvtárs szervező titkár egyszerű szavakkal adott szót a tagságnak arról, hogy milyen kitüntetés a párt tagjának lenni. „A párttagsági könyv párttagjaink szíve felett azt jelképezi, hogy a szebb életért, a boldogabb jövőért folytatott harcban élen jár annak tulajdonosa.” Füzesséri elvtárs a továbbiakban helyesen idézte a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusa által módosított Szervezeti Szabályzatot is, amely még az eddiginél is magasabbra emelte a párttag megfizetendő fogalmát. A jól előkészített névbeszámolóban nem felejtkezett el a helyi példákrol sem: kiemelte azokat a dolgozókat, akik kommunistákhoz méltóan élen járnak a munkában, ezért említette

Ferenc elvtárs nem kapta meg az új párttagsági könyvét, mert tévedésből a részére kettőt állítottak ki.

Kelemen Antal és Szkríbek József.

Jelen volt mindkét mozdonyvezető, Kelemen Antal elvtárs, az őszi csúcsforgalom legjobb tehervonat mozdonyvezetője felszólalásában nagy taps között jelentette be, hogy 1952-ben egy perc késése sem volt. „Ígérem ebben az ünnepélyes órában, hogy 1953-ban sem lesz!” Utána Szkríbek József elvtárs, az őszi csúcsforgalom legjobb személyvonat mozdonyvezetője hangoztatta: „Elvtársak! Én sem mondhatok mást, mint Kelemen elvtárs. A múlt esztendőben nekem sem volt késésem. Ígérem, az idén is így lesz.” Kéri István elvtárs propagandista arról beszélt: „A pártélet önbizalmát, hazáért, országot adó.” A felszabadulás előtt azzal a gondolattal foglalkozott, hogy kivándorol, más országban próbál szerencsét. A párt 1945-ben azonban felemelte, azóta napról napra szebb az élete. Kéri elvtárs végül bejelentette: „Tagsági díjamat 10 forintból 20 forintra emelem.”

A ladányi Fűtőház kommunistáinak harcos ünnepi taggyűlésén a párthoz tartozás jelképét, az új párttagsági könyveket Rohács József elvtárs, a járási pártbizottság titkára adta át.

Beszédesszámok a kapitalista
országokban élő dolgozók
és a gyarmati népek romló helyzetéről

Moszkva. A „Pravda” „A kapitalizmus jogfosztottság, éhínség, háború” közös cím alatt több cikket és sok adatot közölt a tőkés országokban élő dolgozók és a gyarmati népek súlyos helyzetéről.

James Allen, az egyik cikk szerzője a többi között ezeket írja:

„Az utóbbi két évben a legnagyobb amerikai társaságok nyereségei hivatalos adatok szerint elérték a 42 milliárd dollárt meghaladó évi színvonalat. Ez kis híján kétszeresen haladja meg az 1913. évi nyereségeket. A monopóliumok nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy még nagyobb mértékben kibővítsék a hadjipart, a kisebb nyereséget hozó közszükségleti cikkeket gyártó iparágak elorsvasztása útján. E cikkek termelése 1952-ben 37 százalékkal alacsonyabb volt, mint 1950-ben.

A monopóliumok áldozatait a farmerek is. 1947 és 1952 között a farmerek reáljövedelme 30 százalékkal esökkent. Az egyes adók a második világháborút megelőző időszakhoz képest több mint 12-szeresen növekedtek — állapítja meg James Allen.

1939-ben az Egyesült Államokban az egy főre eső hadikiadások átlagosan 8,3 dollárt tettek ki. A koreai háború kirobbanása után 396 dollárra emelkedtek, az 1952—53-as költségvetési évben pedig már meghaladják az 500 dollárt.

A Bruckings intézet „Az Egyesült Államok lakosságának egészségi állapota” címmel szemlélet közölt, amelyben megállapítja:

„Az amerikaiaknak a száma, akik krónikus megbetegedések, nyomorékká válás, továbbá komoly látási, vagy hallási zavarok következtében elvesztették munkaképességüket, eléri a 28 milliót.”

Dalton, az angol munkáspárti kormány volt minisztere kijelentette, hogy Angliában a legutóbbi évben kétszeresére emelkedett a munkanélküliek száma.

Franciaországban 1952 III. negyedében 23 százalékkal kevesebb pamufonalat, 29 százalékkal kevesebb selyemszövetet, 50 százalékkal kevesebb üveget gyártott a francia ipar, mint 1951-ben. A cipőipar termelése csupán 64 százaléka az 1938. évének.

Nagygyűlés Berlin 1953. évi
országos újjáépítési
programjának meg-
kezdése alkalmából

Berlin (ADN) Pénteken este közel 100 ezer berlini dolgozó nagygyűlést tartott a Sztálin-fasoron lévő Strausberger-téren. Berlin 1953. évi országos újjáépítési programjának megkezdése alkalmából. A gyűlés hatalmas tüntetés volt a béke, az egység és a szocializmus mellett. A német főváros lakosainak ezrei zászlókkal transzparensek és a nemzetközi munkámozgalom vezetőinek képei azzal vonultak fel és a gyűlés után egy fő műszakot dolgoztak a német főváros újjáépítése érdekében.

A SZKP XIX. Kongresszusa anyagának tanulmányozása
a polgári járásban

Amikor hozzáfogunk a XIX. kongresszus anyagának, Sztálin elvtárs művének tanulmányozásához, megtettük a szervezeti és egyéb intézkedéseket, hogy biztosítsuk a méltó felkészülést az anyag alapos és gondos tanulmányozására. A jó előkészület alapján tette meg a járási pártbizottság versenykihívását a többi járási és városi pártbizottság felé. Felmértük propagandistáink eddig végzett munkáját és az addig gyenge, nem megfelelő propagandisták helyett 9 új propagandistát bízunk meg, akik minden szempontból megfelelőek voltak arra, hogy a XIX. kongresszus anyaga jelentőségéhez méltó munkát végezzenek.

Járásunk területén a működő politikai iskolák versenyre keltek egymással a kongresszus anyagának minél alaposabb elsajátításáért ennek során a járásban működő politikai iskolákon megszervezték a tanulópárokat, akik segítik egymás tanulását, felkészülését, jegyzet készítését, az anyag alaposabb elsajátítását. Pártsoportbizalmiaink is versenyre keltek egymással és vállalták, hogy biztosítják a hozzájuk tartozó párttagok és tagjelöltek részvételét a kongresszusi anyag tanulmányozásában.

A járási pártbizottság és a párt szervezetek célul tűzték ki, hogy a JB és a párt szervezetek által tervbe vett létszámot a kongresszusi anyag átvételére teljesen bekapcsolják az oktatásba. Ezt a célkitűzést párt szervezetünk el is érte, mint például Ujtikos községben, ahol a különböző oktatási formákon minden esetben 100 százalékos a megjelenés. Polgár község több politikai iskoláján heteken keresztül egyetlen egy elvtárs sem hiányzott semmilyen oknál fogva. De

nem ritka az olyan politikai iskola sem, ahol a XIX. kongresszus anyaga olyan érdeklődést váltott ki, hogy az eredetileg területei hallgatók számánál jóval többen járnak a politikai iskolára, ilyen a tiszacsegi Koszulin tiszcs pártbizottság alapszervezeti tanköze, ahol az eredeti 20 hallgató helyett 25-en járnak, az újszentmargittai területi pártbizottság központi politikai iskoláján az eredeti 12 hallgató helyett 15-en jelennek meg rendszeresen a foglalkozáson.

A propagandista szemináriumokra a járási pártbizottság különös gondot fordított, mert tudja, hogy ettől függ a politikai iskolák jó munkája. Megszerveztük a propagandista szemináriumok közötti versenyt és komoly eredményeket értünk el. Elméletileg tartalommal propagandisták számára nagy segítséget nyújtanak azok az előadások, amelyeket a Megyei Előadó Iroda tagjai tartanak a XIX. kongresszus anyagából. Ezekre az előadásokra biztosítottuk, hogy a járás propagandistái pontosan megjelenjenek. Így az első témakörből Polgáron tartott előadásban mintegy 140—150 propagandista jelent meg. Ellenőrző segítő munkánkkal elértük azt is, hogy propagandistáink jól felkészülve jelennek meg a politikai iskolák levezetésére.

A XIX. kongresszus anyagának Sztálin elvtárs zseniális művének tanulmányozása és ismertetése nagy hatással van járásunk területén úgy a termelőmunka mint a begyűjtési és egyéb feladataink jó elvégzéséhez. A politikai iskolákon történt alapos, elmélyült tanulmányozás mellett biztosítottuk azt, hogy az oktatásban résztvevő legjobb propagandisták és hallgatók rendszeresen tartanak kisgyűléseket az iskolákon átvett anyagokból. Járásunk területén eddig minleg 95—100 kisgyűlést tartottunk. A kisgyűlések iránt igen nagy az érdeklődés. Polgáron a Tancsics utcán megtartott kisgyűlésen a résztvevők kérték a kisgyűlések előadóját, hogy rendszeresen ismertesse a XIX. kongresszus anyagának további részeit is. Ezen a kisgyűlésen résztvevők, a nemzetközi helyzet, a békeért folyó harc ismertetése során vállalták, hogy évi összes beadási kötelezettségüknek eleget tesznek és a résztvevő 12 dolgozó paraszt közül 10-en teljesítik is egész évi beadásukat.

Tiszacsegen az egyik kisgyűlés előadója a Szilágyi tanván Smidrócki János, I. típusú tiszcs tag saját példáját hozta fel, hogy napjainkban hogyan lehet és kell küzdeni a békeért. Ő a békeért vívott harcban a legjobban úgy veszi ki a részét, hogy eleget tesz egész évi beadásának. Vállalta, hogy 1953 első negyedévi baromfi-beadási kötelezettségének is eleget tesz — ezt a válladást Smidrócki elvtárs már teljesítette is. Ugyancsak Tiszacsegen Juhász József dolgozó paraszt a kongresszus anyaga ismertetésének hatására a békeért vívott harchoz csatlakozva, beadási és adófizetési kötelezettségét 130 százalékra teljesítette.

A Szovjetunió belső helyzetének tanulmányozása során a tiszacsegi géppalómáson a politikai iskola hallgatója, Losonci elvtárs a takarékoságról beszélt és elmondta, hogy a gépjáratási munkáknál nem elég az, ha idejében és jó minőségben javítják ki a gépeket, hanem számos példát mondott el, hogy milyen helyi lehetőségek vannak a takarékoságra.

Az elért igen komoly eredményeket bizonyítja, hogy a megyei pártbizottság oktatási versenyzászlója nálunk van. Azonban komoly hiányosságok is mutatkoznak. Egyes funkcionáriusok nem kapcsolódtak be a kongresszusi anyag tanulmányozásába, propaganda munkájába, mint ahogy ezt tette Szekeres elvtárs a polgári községi alapszervezet titkára, aki már három esztendő óta indokolatlanul távol maradt a konferenciáról. Horvák elvtárs, az újitkosi Új Erő tiszcs pártbizottság titkára semmilyen oktatásban nem vesz részt, arra való hivatkozással, hogy sok a munkája. Zöldi elvtárs, a tiszagyuházai alapszervezet titkára a „nagy sár” való hivatkozással nem jelent meg a foglalkozáson, holott a hallgatók megjelentek. A polgári „Tancsics” tiszcs, vagy Ujtikos „Új utakon jár” tiszcs-nél mutatkoznak hibák az oktatási munkában. E helyeken hiányos a politikai iskolákon való részvétel, nem kapcsolódnak össze az elméletet a gyakorlattal, nem használják fel megfelelően a XIX. kongresszus anyaga nyújtotta hatalmas segítséget, útmutatást.

A XIX. kongresszus anyagának tanulmányozásánál még fennálló hibák megszüntetésével az oktatási munka szervezeti és színvonalbeli további javításával küzdünk azért, hogy a megyei pártbizottság kitüntetett vándorzászlaja továbbra is nálunk maradjon, a XIX. kongresszus anyagának tanulmányozása új erőt, bátortartást adjon egyre növekvő feladataink sikeres végrehajtásához.

Szilágyi József,
a polgári Járási Pártbizottság
titkára.

A „Szabad számában be megjelent a saság Elnök vesnyerejű re állami begyű az alábbiakb

A törvény lanos rendelkez pítja, hogy vénytermelés ést és hízla tésvágások t adás; az er rendelkezése síteni.

A géppalómá talajmunkák melőszövetke termelőszövetke összes terület katasztrális kilogrammgig ezt meghála lasztásuk sz vagy pénzbe

BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ BEADÁSI KÖZSÉGELŐ

A beadás megállapítás felbűl, 400 területre sz hagyni. A közötti terület kinti kötele négyeszőgőre gyobb terület egy holdra zettséget ke beadásnál egy holdra egy nyolcad

A törvény állapítja, h kezdek és beadási kö kell teljesít nek személy — a tagok

losek. Az t tzs-c-k tagj gozó para mennyiségbe rin, egyéni adásra.

A beadás teljesítése u mekből a t állam terület géppalómás termelésbe megyealiter evi vetőm

ani s az t seket teljes fennmarad don rende

A termo teljesítése mek sz szabad sz rendelkez leben 1953 növényke zóan 1953 nyések és előrehad újabb élet zettséget a lík: 1. ter 4. baromfi adás. A r borbeadás 1953—1954 tej, tojás kötelezett tári évre, zettséget vonatköz 1953-as é 1953-as g pított ál hátralévő

A TER zettségen gazdasági és legelő tesek a zettsége holdnál gazdaság

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete az 1953. évi állami begyűjtésről

A „Szabad Nép” január 1-i számában beszámolt arról, hogy megjelent a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete az 1953. évi állami begyűjtésről. A rendelet az alábbiakban ismerteti.

A törvényerejű rendelet általános rendelkezéseiben megállapítja, hogy a szerződéses növénytermelést, az állattenyésztést és hizlálást, valamint a sertésvágások után kötelező zsirbeadás; az erre vonatkozó külön rendelkezések szerint kell teljesíteni.

A géppalomás által elvégzett talajmunkák ellenértékét a termelőszövetkezetek és III. típusú termelőszövetkezeti csoportok az összes területük után számított katasztrális holdankinti 30 búzakilogrammmal természetben, az ezt meghaladó részt szabad választásuk szerint természetben, vagy pénzben fizethetik.

BEADÁSRA az köteles, aki a beadási kötelezettség alapján szolgálati földterületen bármilyen címen - ténylegesen gazdálkodik. A termelők több község, vagy város határában fekvő földterületeit a termelő lakóhelyén összesíteni kell, s a beadás kötelezettségét ennek alapján ott kell megállapítani.

A beadás kötelezettségének megállapításánál az egész holdon felül, 400 négyszögölnél kisebb területrészt figyelmen kívül kell hagyni. A 400-1200 négyszögöl közötti területrésze a holdankinti kötelezettség felét, 1200 négyszögöltre vagy ennél nagyobb területrésze pedig az egy holdra vonatkozó kötelezettséget kell számítani. A borbeadásnál viszonyít minden 200 négyszögöl szőlőterület után az egy holdra eső kötelezettség egyenlő részét kell számítani.

A törvényerejű rendelet megállapítja, hogy a termelőszövetkezetek és a III. típusú szesz-k beadási kötelezettségét közösen kell teljesíteni, s ezért - az előző személyes tevékenység mellett - a tagok egyetemlegesen felelősek. Az I-es és II-es típusú szesz-k tagjai, az egyéni dolgozó parasztszerekre vonatkozó mennyiségben és szabályok szerint, egyéni kötelezettséget a beadásra.

A beadás kötelezettségének teljesítése után fennmaradó termékből a termelő elsősorban az állami terményközfőnt és a géppalomással szemben fennálló természetbeni tartozást köteles kiegyenlíteni. Köteles következései évi vetőmagszükségletét biztosítani s az általa kötött szerződéseket teljesíteni. Az ezután fennmaradó termékekkel szabadon rendelkezik.

A termelő kötelezettségeinek teljesítése után fennmaradó termékek szabadpiaci forgalmát és szabad szállítását engedélyező rendelkezések a gabonafélékét illetően 1953 június 15-ig, a kapás-növényekre és borra vonatkozóan 1953 augusztus 15-ig érvényesek és az 1953. évi begyűjtés előrehaladásától függően lépnek újabb életbe. A beadási kötelezettség a következő ágakra oszlik: 1. termény-, 2. állat-, 3. tej-, 4. baromfi- és tojás-, 5. borbeadás. A rendelet a termény- és borbeadás kötelezettségét az 1953-1954. gazdasági évre, a tej-, tojás- és a baromfi-beadás kötelezettségét az 1953-as naptári évre, az állatbeadás kötelezettségét 1953 második félévére vonatkozóan állapítja meg. Az 1953-as év első felében az 1952-1953-as gazdasági évre megállapított állatbeadási kötelezettség hátralévő részét kell teljesíteni.

A TERMÉNYBEADÁS kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szántó, rét és legelő együttes területe. Mentések a terménybeadás kötelezettsége alól az egy katasztrális holdnál kisebb háztáji és egyéb gazdaságok, a községi vagy vá-

rosi legeltetési bizottság egységes kezelésébe vont legelőterületek, a mezőgazdaságilag nem hasznosítható területek és mezővédő erdősávok, valamint azok a rizsterületek, amelyek után a termelő rizsbeadást teljesít. Mentés a tsz-ek és a III-as típusú szesz-k legelőterületeinek a szántóterület 12 százalékán felüli része.

A törvényerejű rendelet a terménybeadás mértékének megállapítása szempontjából a gazdaságokat nyolc katasztrai csoportba és nyolc birtokcsoportba sorolja. A tavalyi rendelkezésből eltérően a tsz-ek és a III-as típusú szesz-k számára is nyolc katasztrai csoportot állapít meg. A rendelet búzakilogrammban írja elő a terménybeadás kötelezettségét. Megszabja, hogy azokra a kulákokra, akiknek összes földterülete 25 katasztrális holdnál kisebb, a dolgozó parasztszerek terménybeadási kötelezettségének 110 százalékát kell kivetni.

A nyolc holdon aluli termelők, akik tehenet nem tartanak, a rendeletben megállapított terménybeadási kötelezettségen felül, az eredeti takarmánybeadási kötelezettségük további 20 százalékát kötelesek helyettesítéssel beadni.

Az öt holdon aluli dolgozó parasztszerek az általuk elcított harmadik és minden további 14 éven aluli gyermek után fél-fél holdra eső terménybeadási kötelezettségét el kell engedni.

A termelési szerződéssel lekött szántóterület, valamint a zöldsegtermelésre használt, öntözéses szántóterület után megállapított terménybeadási kötelezettséget - a minőségi vetőmagvak, a vetőburgonya és a szerződéses újborgonya kivételével, melyek a terménybeadási kötelezettség teljesítésébe beleszámítanak - a szerződés teljesítése esetén törölni kell. Ha elemi kár miatt a termelő földadóját csökkentik, vagy elengedik, mérsékelni kell a terménybeadás kötelezettségét is.

A terménybeadás kötelezettségének 47 százalékát a kenyérgabona csoportba, 31 százalékát a takarmánycsoportba, 15 százalékát a napraforgó-csoportba, 7 százalékát a burgonyacsoportba tartozó terményekkel kell teljesíteni. A csoportok arányát a begyűjtési miniszter egyes járásközpontok területén a termelés helyi adottságainak megfelelően módosíthatja.

A terménybeadás búzakilogrammban vonatkozik s az egyes termények átszámításának kulcsa azonos a tavalyival.

A kenyérgabona-csoportban előírt kötelezettséget a tényleges terményeredmények megfelelő arányban búzával és rozszzal kell teljesíteni. Ha a termés erre nem elegendő, a fennmaradó részt elsősorban árpával és zabbal, ezek hiányában pedig kukoricával és napraforgómaggal lehet helyettesíteni.

A TAKARMÁNYCSONPORTBAN a kötelezettség 30 százalékát árpával és zabbal, 55 százalékát kukoricával, a fennmaradó 15 százalékot szabad választás szerint árpával, zabbal, kukoricával és szalastakarmánnyal kell teljesíteni. Fejlett állattartással rendelkező tsz-ek és III. típusú termelőcsoportok a begyűjtési miniszter engedélye alapján a takarmánybeadást hízottsertés beadásával is teljesíthetik.

A NAPRAFORGÓ-CSONPORTBAN előírt kötelezettséget napraforgómaggal, ennek hiányában hízottsertéssel vagy sertészsírral kell teljesíteni. A kötelezettség teljesítése után fennmaradó napraforgómagot a megállapított várnál felül minden termelő földterületén után köteles beadni - akkor is, ha nem tart tehenet. A nyolc holdon aluli termelők, ha tehenet nem

A BURGONYA-CSONPORTBAN előírt kötelezettséget burgonyával és hüvellyessel kell teljesíteni.

A RIZS vetésterülete után rizst kell beadni. A rizsbeadás mértéke: az ütemtervben, illetve termelési tervben előírt, azaz a termésmennyiség 80 százaléka. Az ezután fennmaradó rizst a termelő várnál felül megvásárolhatja, s a hántolt rizszel szabadon rendelkezik. Újjonnan létesített, vagy kizárólag helyi vízzel öntözött rizsterületekre vonatkozóan a begyűjtési miniszter a beadás kötelezettségét mérsékelheti.

A törvényerejű rendelet szerinti gabonaféléket a cséplőgéptől azonnal, a kukoricát és a napraforgómagot a belakáritástól, a rizst a csépléstől számított öt napon belül, a burgonyát a szedéstől számított egy napon belül, a szénát és a hüvellyeseket legkésőbb 1953 szeptember 30-ig kell beadni.

A törvényerejű rendelet 1953 második félévére az állatbeadás kötelezettségét elősúlykilogrammban állapítja meg. Az így megállapított kötelezettség - a megvalósított állomány arányában - sertés- és marhabeadási kötelezettségre oszlik. Az állatbeadási kötelezettségének alapja ugyanaz a terület, amely a terménybeadás alapjául szolgál. A terménybeadás alól mentes területek az állatbeadás alól is mentesek, kivéve a tsz-ek és a III. típusú szesz-k legelőterületeinek a szántóterület 12 százalékát meghaladó részét. A termelőszövetkezetek és a III. típusú szesz-k birtokcsoportra való tekintet nélkül, a felévi állatbeadási kötelezettség felében katasztrális holdankint 7,70 kilo, az egyéni dolgozó parasztszerek és az I-es és II-es típusú szesz-k tagjai 12,60 kilo, a kulákok 13 kilo húst kötelesek beadni.

A SERTÉSBEADÁS kötelezettségét a tsz-ek, a III-as típusú szesz-k és a dolgozó parasztszerek legalább 126 kilo, a kulákok pedig legalább 130 kilo elősúlyú hízottsertéssel, a marhabeadás kötelezettségét a termelők legalább 280 kilo elősúlyú vágómarhával kötelesek teljesíteni.

Azok a termelők, akiknek együttes szántó-, rét- és legelőterülete a 14 holdat nem éri el, egy hízottsertést önkéntes társulás alapján közösen is beadhatnak. Egy-egy hízottsertés beadására legfeljebb öt dolgozó paraszt vagy három kulák társulhat. A marhabeadás kötelezettségének teljesítésére - a földterület nagyságától függetlenül - legfeljebb 12 dolgozó paraszt, vagy 4 kulák társulhat. Mind a sertés-, mind a marhabeadásra a kulákok csak egymással társulhatnak.

Akinek sertésbeadási kötelezettsége 20 kilónál nem több, kötelezettségét zsirbeadással teljesítheti. Ugyanez kötelező azokra a termelőkre, akiknek a hízottsertés beadását követően fennmaradó hátralékuk 20 kilónál nem több. A sertés- és marhabeadás kötelezettségét a termelők egyéni beadásával is teljesíthetik.

1953 második félévében az üsző-, tinó-, bikanevelésre, húsbika- és ürühizalásra kötött szerződés alapján átadott állatokat, továbbá a vállalatok által megvett törzskönyvezett sertés- és szarvasmarha tenyésztőállatokat a kötelezettség teljesítésébe be kell számítani.

A TEJBEADÁS a törvényerejű rendelet az 1953-as naptári évre szabályozza. Nyolc holdig minden tehenet tartó termelő a tehenét után; nyolc hold fölött kivétel nélkül minden termelő földterületén után köteles tejet beadni - akkor is, ha nem tart tehenet. A nyolc holdon aluli termelők, ha tehenet nem

tartanak, több takarmányt kötelesek beadni.

A törvényerejű rendelet a tejbeadás mértékének megállapítása szempontjából az országot négy tájegységre osztja. Az újjonnan alakult termelőszövetkezetek kedvezményt kapnak. Az egyéni dolgozó parasztszerek kötelezettsége a második és a további tehenek után kevesebb, mint az első tehenét után.

Az egy tehenet után járó tejbeadási kötelezettséget elengedik a szoptatás és a nevelés idejére, ha a termelő bikaorjájú nevelésére szerződést köt. Ez vonatkozik a termelőszövetkezeti tagoknak a termelőszövetkezettel kötött szerződésére is. A nyolc holdon aluli dolgozó parasztszerek, ha tehenük orvosilag igazoltan beteg és emiatt nem ad tejet, el kell engedni a tejbeadás kötelezettségét.

A tejbeadás kötelezettségét mérsékelni kell minden olyan teheniartó gazdánál, akinek háztartásában négy, vagy ennél több 14 éven aluli gyermek, vagy tejelel való lápiálkozásra szoruló beteg van; és azoknál a dolgozó parasztszerek, akik tinó- vagy üszőborjú nevelésére szerződést kötöttek (a borjú szoptatásának és nevelésének idejére). Végül mérsékelni kell a tejbeadás kötelezettségét azoknál a tsz-tagoknál és egyéni dolgozó parasztszerek, akik 1952 január 1. óta tehenet nem tartottak és előbbi üszőt állítanak be.

A tejbeadási kötelezettségét naptári évenként 270 napon át, folyamatosan naponként kell teljesíteni. A termelő köteles az egy-egy hónapra megállapított termésmennyiséget a hónap utolsó napjáig beadni.

A BAROMFI- ÉS A TOJÁSBEADÁS kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szántó, rét, legelő, kert és szőlő együttes területe. A háztáji gazdaságok nagyságukra való tekintet nélkül, az egyéni gazdaságok 800 négyszögöl, vagy ennél nagyobb terület után kötelezettek baromfi- és tojásbeadásra. A tsz-ek és a III. típusú szesz-k kötelezettsége a közös művelés alatt álló terület után holdankint 1,5 kilo baromfi és 1,10 kilo (20 darab) tojás. Azok a tsz-ek és III. típusú szesz-k, melyek 1952 március 10. után alakultak, vagy területük azóta legalább háromszorosára emelkedett, katasztrális holdankint csak 1 kilo baromfi és 0,85 kilo (15 darab) tojást kötelesek beadni. A tsz-tagok beadási kötelezettsége a 800 négyszögölön aluli háztáji gazdaság után 1,25 kilo baromfi és 1,25 kilo (23 darab) tojás; 800 négyszögölnél nagyobb háztáji gazdaság után 2,50 kilo baromfi és 2,50 kilo tojás.

A dolgozó parasztszerek és az I-es, II-es típusú tsz-tagok kötelezettsége holdankint 2,50 kilo baromfi és 2,50 kilo (15 darab) tojás.

A baromfi-beadásnak legalább 40 százalékát hízottlibával és kacsalával kell teljesíteni. A baromfi-beadás kötelezettségét negyedével és havi részletekre osztva, március 31-ig teljesíteni kell. A baromfi-beadásnak legalább 15, a tojásbeadásnak 35 százalékát, június 30-ig a baromfi-beadás 10,

a tojásbeadás további 40 százalékát; szeptember 30-ig a baromfi-beadás további 25, a tojásbeadás további 15 százalékát; végül a negyedik negyedében december 31-ig a fennmaradó részt.

A borbeadás kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szőlőterület (egyszeresen számítva). A 400 négyszögölnél kisebb szőlőterületek után nem kell bort beadni. A borbeadás kötelezettsége mértékének szempontjából az országot öt tájegységre osztják. A borbeadás mértékét literekben állapítja meg a rendelet. Az így megállapított kötelezettség 11,5 málligand fokos borra vonatkozik.

A négy évnél fiatalabb telepítési szőlőterületek után a borbeadás kötelezettségét törölni kell. Ugyanez vonatkozik a szerződéssel lekött szőlőterületekre, ha a termelő a szerződésben vállalt kötelezettséget teljesítette, s ezt igazolja. Földadó elengedése esetén (elemi kár miatt) a borbeadás kötelezettségét azonos százalékos arányban mérsékelni kell.

A rendelet a továbbiakban részletesen felsorolja, milyen feltételekkel jár a borbeadást musttal, borszőlővel, esemege-szőlővel teljesíteni.

Az előző évi termény- és állatbegyűjtés átvételi árai változtatlanul érvényesek.

A rendelet kimondja, hogy a termelők beadási kötelezettségének megállapításáért, valamint a begyűjtés terveinek teljesítéséért az illetékes tanács, ezen belül a végrehajtó bizottság illetve annak elnöke felelős.

A begyűjtés versenyében legjobb megvők, járásközpontok, városok, tsz-ek, szesz-k és dolgozó parasztszerek továbbá begyűjtő vállalatok és földművelőszövetkezetek pénzzutalmat, elismerő oklevelet és vándorzásdíjat kapnak.

Minden termelő számára beadási kötelezettségéről beadási könyvet kell kiállítani, s ezt legkésőbb 1953 március 31-ig a termelőnek meg kell kapnia. A kötelezettség mértéke ellen a könyv átvételétől számított nyolc napon belül a termelő a tanács végrehajtó bizottságánál felszólalhat. A végrehajtó bizottság határozata ellen az átvételétől számított 15 napon belül a felletes tanácshoz lehet fellebbezni.

A tej-, a baromfi- és a tojásbeadás a beadási könyv elkészítésétől függetlenül, január 1-től kezdődően folyamatosan teljesíteni kell.

A törvényerejű rendelet előírja, hogy a hátralékos mennyiség 10 százalékával fel kell emelni annak a termelőnek a kötelezettségét, aki a beadást natúr-időre nem teljesíti. Ezután a hátralékos termelőt a helyszínen el kell számoltatni, illetve kártérítés fizetésére kell kötelezni. A törvényerejű rendelet március 1-ig megállapítja, hogy a beadásra kötelezettek hátralékukat az 1953-as naptári évben kötelesek teljesíteni. A tej-, a tojás- és a baromfi-beadás hátralékait az év első negyedében kell beadni. A hátralékok beadására nem mentesít a beadás késedelmes teljesítésének következményei alól.

A Jangce folyó középső folyásánál hatalmas víztároló és vízlevezető csatorna segítségével védik meg a termőföldet és a lakosságot a pusztító árvizektől

Human és Hupeh tartomány parasztaik megkezdték a Jangce folyó középső folyásánál a nagy csinkiangi ármentesítő víztároló medence második szakaszának építését. A víztároló első szakaszának építési munkálatait az év nyarán kezdték meg és a nyár végéig nagyrészt be is fejezték. Ezzel biztosították a környék három millió főnyi lakosságát az árvizek ellen. A nagyszabású munkában több, mint 170.000 ember vett részt. Az építés során 1921 négyzetkm. területet zártak körül gátakkal és ezer méteres zsifelp építettek, melynek segítségével leeresztik a Jangce folyó felesleges vizét a magas vízáltskör.

A XIX. kongresszus anyagához

A LEGFEJLETTEBB TECHNIKA ORSZÁGA

A Szovjetunió termelésének állandó növekedése — legkorszerűbb, legfejlettebb technika alapján megy végbe. Ez biztosítja a népgazdaság rohamos fejlődését, a munka termelékenységének állandó emelkedését és

a nehéz fizikai munka halatlan megkönnyebbülését. Ennek folytán a szocializmus országában az összes szovjet embernek közvetlen és személyes érdeke lett a technika fejlesztése, a legmodernebb technika és a nehéz testi

munkát kiküszöbölő és megkönnyítő gépek alkalmazása, mert nemcsak a nehéz munka válik ezzel könnyebbé és szebbé, hanem a munka termelékenységének növekedése útján gazdagabbá és szebbé válik az élet is.

Technika a tőkés országokban

A kapitalizmusban azonban gyökeresen más a helyzet. A modern gépirások, az automata gépek és az automatizált üzemek, sőt néha a munkát megkönnyítő egyszerűbb gépek is elsősorban a munkások százezreit és millióit fosztják meg a munkától, a létalaptól. Másrészt pedig a kapitalizmus célja nem az egész társadalom állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségletei kielégítésének maximális biztosítása, hanem ellenkezőleg, a maximális tőkés profit biztosítása. „A kapitalizmus az új technika mellett van — tanítja Sztálin elvtárs — amikor az új technika a legnagyobb profittal keveset, a kapitalizmus az új technika ellen és a kézimunkára való áttérés mellett van, amikor az új technika többé nem keveset, a legnagyobb profittal.”

A kapitalizmusban tehát a munkásoktól nem érdeke a legfejlettebb technika bevezetése, amely megfosztja őket munkájuktól, mert nem emeli, hanem ellenkezőleg, alacsonyabbra teszi az életszínvonalat és, mert a tőkés osztály nagyobb profitját biztosítja, a nagyobb fokú kiszámnyolást biztosítja.

Technikai fejlődés a Szovjetunióban

A Szovjetunióban ellenkezőleg, az emberiség javára és boldogsága érdekében fejlesztik az éleljáró technikat, amely eszköze a termelés szüntelen növekedése útján az egész társadalom anyagi és kulturális szükségletei maximális kielégítésének. Az ötödik ötéves terv célkitűzései a népgazdaság minden vonalán kimondják és megszabják a technika fejlesztését.

Az ötöves terv folyamán a gépgyártás körülből kétszeresére emelkedik, ezen belül a gőz- és vízturbínagyártás 4,3, a hengerműberendezések gyártása 2,3 és az olajipari berendezések 5,2-szeresére emelkedik. Különösen nagy gondot fordít az ötöves terv a nagy és egyedi szerelmű gépek készítésére: 3,6-szor annyit fognak gyártani, mint eddig és nagy pontosságú precíziós gépet kerekben négyszer annyit. Ilyen méretű növekedés még soha a világon ilyen rövid idő alatt nem fordult elő. Ahogy Szaburov elvtárs mondta, biztosítják a technikai legújabb gépek és berendezések olyan mennyiségét, amely nemcsak a Szovjetunió, hanem a baráti népi demokratikus országok szükségleteit is kielégíti. A Szovjetunió tehát maga után vonja a baráti népi demokratikus országokat is a fejlődés hatalmas távlatai felé. Ugyanekkor az amerikai monopóliumok csak az emberpusztító gépekre és a tömeggyilkoló atombomba gyártására fordítanak gondot és az általuk leigázott országokat fegyverekkel látják el a háború kirobbantása érdekében.

Nagyszerű célkitűzések vannak az ötödik ötéves tervnek az építőipar fejlesztésére. „Fejlesztik be a fő építőmunkák gépesítését és biztosítják az egyes folyamatok gépesítéséről az építés komplex gépesítésére való áttérést. Növeljék az öt év alatt az ekvipázorok állományát körülbelül 2,5-szeresére, a szkrépereket és talajgyalukét 3-4-szeresére, a mozgódarukét pedig 4-5-szeresére” — mondja az ötöves tervről szóló határozat. Ugyanekkor az Egyesült Államokban az építőiparban a gépesítetlen munkát végző fizikai munkások 78 százalékát teszik ki az összes munkásoknak.

mégpedig minden esetben a munkásoktól, a dolgozók rovására. De az új technika bevezetése nem minden esetben érdeke a kapitalistáknak sem, csak akkor, ha legalább is keveset a legmagasabb profit megszerzésének lehetőségével.

Sztálin elvtárs tanításának számos bizonyítékát találhatjuk meg a tőkés világ vezető országában, az Amerikai Egyesült Államokban. Ott a monopóliumok számtalanszor mesterségesen gátat vetnek az új technika alkalmazásának — mert ez sokszor nagyobb profittal keveset. Az elektrotechnikai trösztök például félve befektetett tőkéik értékétlenedésétől, közel húsz évig titokban tartották a gázzal égló villanylámpák termelésének szabadalmát. Az Egyesült Államokban azért nem villamosítják a vasutakat, mert ez a befektetett tőkék értékétlenedéséhez vezetne. Az USA nagy monopóliumai már több mint harminc éve harcolnak makacsul és eredményesen a Szent Lőrinc folyón tervezett nagy vízierőmű felépítése ellen, amely hatalmas mértékben olcsóbbítaná meg a villanyáramot. (Angliában szintén a szénbányák tulajdonosai har-

colnak a vasutak villamosítása ellen.) Mindez világosan bizonyítja, hogy a modern kapitalizmus a termelő erők akadályává válik.

Azt is meg kell állapítani, hogy ha mutatkozik is bizonyos technikai haladás a kapitalizmusban, az csak a pusztító eszközök gyártásában mutatkozik meg, a hatalmas bombázók után szuperbombázókat gyártanak, a trinitrotoluolal megtöltött bombák után atombombákat és bakterium bombákat alkalmaznak. De a békés fejlődést, a fogyasztást szolgáló iparágak ugyanezkor visszafelé mennek. A trösztök elfojtanak minden békés célakra irányuló tudományos tevékenységet a trösztök kívánságát fejezi ki a következő követelés: „...tekintsenek minden fellátót a legszigorúbb vizsgálatot igénylő cimbaborodottak” — írja Chase író és filozófus a kapitalizmus egyik „tudós” védelmezője. Elég az hozzá, hogy ma a kapitalizmus általános válságának második szakaszában a monopóliumok nemcsak hogy elfojtják az éleljáró technikat, hanem az emberiség átkává és a pusztítás eszközévé aljasítják le.

A szénbányászatban szintén magasfokú gépesítést ír elő az ötödik ötéves terv. A neofényes, nappali világítású bányákban egyre több szénfejelő kombájnt dolgozik és — egyre kevesebb ember... Az ötöves terv során még nagyobb mértékben fogják alkalmazni a legújabb bányagépeket és gépezeteket a szénbányászat komplex gépesítése és a munka termelékenységének fokozása érdekében. Minden módon fejlesztik majd a szénkitermelés leginkább munkaigényes folyamatainak, többek között a szénfelrakásnak gépesített módszerét. A Szovjetunióban a feladat: a szénbányászat komplex gépesítése. Az Egyesült Államokban a szénbányászatban pedig az összes szénbányász munkások 82 százaléka nehéz fizikai munkát végez. Nem hiába követeli számos amerikai politikus, író, filozófus, hogy „fejessék meg a technikai haladást és térjenek át a kétezzi munkára”. Ezt nagy mértékben sikerült is elérniük.

Még szembetűnőbb a különbség a mezőgazdaságban. A leggazdagabb tőkés országokban is reménytelenül elmaradtak a mezőgazdaság, a falu művelésében és nyomorban tengődik. A Szovjetunió ötödik ötéves tervében újabb hatalmas haladást és a legfejlettebb technika még nagyobb arányú bevezetését írja elő a szovjet mezőgazdaságban. „A jelenlegi ötéves tervben be kell fejezni a mező munkák gépesítését, széles körben gépesíteni kell a munkáigényes folyamatokat az állattenyésztés, a konyhakertészet, a gyümölcskertészet... terén” — mondotta Szaburov elvtárs. A gép- és traktorállományok traktorállományának teljesítőképessége az öt év alatt másfélszeresére növekszik... Ez azonban a mezőgazdaságban alkalmazott legfejlettebb technikának csak egyik része. Szintén idetartozik az, hogy az ötöves terv folyamán 2,5 millió hektár mezővédő erdősávot ültetnek el, továbbá az, hogy 35 százalékkal növelik az öntözött területet és mintegy 35.000 tavat és víztározót és vízierőműveket építenek.

„Növeljék az öt év alatt a villamoserőművek összkapacitását körülbelül kétszeresére, a vízi-

erőműveket háromszorosára. Helyezzék üzembe az épülő nagy vízierőműveket, még pedig a 2.100.000 kilowattos kujbisevi vízierőművet, valamint a Kama vízierőművet, a gorkiji, a mingecsaui, az usztykamenogorszki és más vízierőműveket, összesen 1.916.000 kilowatt teljesítőképességgel...”

„Fokozott ütemben folytassák tovább a sztálingrádi, a kakovkai és a novoszibirszki vízierőművek építését és kezdjék meg új nagy vízierőművek építését...”

A közlekedésben is eddig ismeretlen technika valósul meg. Új víziút rendszerek alakulnak ki a legfejlettebb technika országában: Moszkva már öt tengerre kötötte — tengeri hajók köthetnek ki ebben a szárazföldi belsejében lévő városban. Előbb az európai részt köti össze az egységes víziút, majd kiterjed az ázsiai részek felé is... soha nem látott hosszúságú csatornák között pedig villamosított expresszvonatok száguldanak a végtelek erdősávok között a keletkező új szocialista városok felé...

A legfejlettebb technika eredménye: árubőség, gazdagabb termékek jölet és végső soron: a kommunizmus. G. L.

Szovjet bányászok oktatása

A cseljabinszki területen levő Korkinban ebben az évben több mint másfélszer bányász tanul a „Korkinugolj” tröszt kombinátjának különböző tanfolyamain. Számos mérnök és műszaki dolgozó tanul a szverdlovszki bányász tanintézet felsőfokú mérnöki tagozatán, a tomszki bányászati tanintézet továbbképző szakmai tanfolyamain, valamint az ország más felsőfokú műszaki tanintézeteiben.

A kulturális célokra előirányzott összegek évről évre emelkednek. A korkini körzeti bányász szakszervezeti bizottság például ebben az évben több mint tizenöt ezer rubelt fordít a kulturális tömegmunkára és tesztnevelési célokra.

Ma: Vasutas-üzemi kulturocsoportok egézsnapos területi bemutatója

A Vasutas üzemi kulturocsoportok tegnap délután 5 órakor kezdtek el területi bemutatójukat a Postás-kultúrothozban. A területi bemutató folytatása ma már reggel 8 órakor megkezdődik és tart egész napon át. A bemutató keretében a debreceni, püspökladányi, nyírábrányi, kúszászállásb- török-

szentmiklósi, hajdúszoboszlói és biharkeresztesi vasutas-üzemek II. Országos kultúrversenyre benavazott azon csoportjai szerepelnek, melyek a körzeti döntőkön már átjutottak. A bemutató változatos, gazdag műsori ígér az érdeklődők számára.

Kedden mutatja be a Csokonai színház Illyés Gyula „Fáklyaláng” című darabját

Kedden kerül sor a Csokonai Színház idei hatodik darabjának bemutatására. Ez alkalommal Illyés Gyula Kossuth-díjas író új darabja: a „Fáklyaláng” (Kossuth) kerül előadásra. A darabot Lendvai Ferenc rendezte Kossuth Lajos alakját Téri Árpád, Görgei Artúr alakját Bágyörgyi Károly, Kossuthné Lászlóffy Katalin viszi színpadra. Józsa Mihály közhírszár szerepét pedig Mádi Szabó Gábor.

a budapesti Ifjúsági színház tagja, mint vendég alakítja. A többi főbb szerepet Mensáros László, Körösty István, Solti Bertalan, Nagy Béla, Novák István és Tili Alina játszik. A darab középpontjában Kossuth és Görgei alakja áll. Megismerjük a kettőjük közötti ellentéteket és ezeken a szabadságharc sorsára tett kihaltak. A színházban most folynak a darab utolsó próbái.

„Alkoss jobban” mozgalom eredményei a Csokonai színházban

A Csokonai Színházban az elmúlt héten tartott munkaértekezleten adták ki az „Alkoss jobban” mozgalom vándorzászló szalagjait. Az októberben és novemberben bemutatott darabokban a legjobb színelőzőket díjazták és a legnagyobb fejlődést a következők mutatták fel: Miljutin Havasi kürt című nagyoperájában Márkus László

Bogdán Szuszik szerepében Bea-marchais Figaro házassága című vígjátékában Andeházi Margit Zsuzsi szerepében Rossini: Sevillai borbély című vígjátékában Gordon József Bartólo szerepében és Tur testvérek: Világ a melekutcán című színművében Szende Erzsébet Erna Kurzius szerepében.

Levelezőink egy heti munkája

„Ha az új esztendőre gondolok a szívem örömmel, boldogsággal, jogos reménnyel telik meg. Valamikor 1945 előtt, ha az új évrre gondoltam leggyintetűnk kezünkkel, s elsmorodtunk. De legszívesebben elhessegtük a jövőről gondolatainkat. Sőt üres élet — ez várt ránk. S most? Ha szétnézünk hazánkban, szívből büszkeséggel telik meg. Az ötlet év alatt új harcok, új hősök születtek” — írja levelében Majszic Miklós hajdúbüszörményi levelező. A bizakodás, a hála és szeretet hangja csendül ki Bakó Péterné Debrecen Arany János utcai dolgozó asszony leveléből: „Az új esztendőben hálás szívvel és igaz szeretettel gondolok a Szovjetunióra, szereltt vezérére Sztálin elvtársra, és drága vezetőimre Rákosi elvtársra. A múlt évben nagy beteg voltam, háromszor operáltak, de az orvosok lelkiismeretes munkája folytán meggyógyultam. Hőszönetet mondok azért, hogy demokráciánkban egy 58 éves asszonnyal olyan gondtal és szeretettel bánnak, köszönöm, hogy ma már megvalósult hazánkban: legfőbb érték az ember.”

val készül, így készülünk mi is magyar DIZS fiatalok.” Kiváló Árpád a nagyléti géplőmász dolgozója Sztálin elvtárs születésnapjára tett felajánlás teljesítéséről számol be. Scheffer Gyula és Demján Pál a december 31-re vállalt munkát december 20-ára teljesítették. Gyug János brigádvezető és Szilágyi Sándor műhelykezelő a december 31-re vállalt erőgépjavitást 10 nappal hamarabb befejezték. Körösszegapátiban mint a fehér holló olyan ritka a mozielőadás — közli szerkesztőségünkkel Argyelan Lőrinczné, a községi pártszervezet titkára. „Mi is kapunk egy körzeti mozi, de most nem sok hasznát látjuk. 1951-ben még csak rendszeresen előttelek az előadást megtartani. De az utóbbi időben egyáltalán nincs előadás, ha véletlenül van, akkor pedig olyat mutatnak be, amit már láttunk. Jogosan velük fel, hogy a MOKEP Megyei Kirendeltsége hasson oda, hogy ez a türhetlen állapot megszűnjék s ezennél rendszeresen látogathassuk a mozi.” „Már tízedik hónapja, hogy a 61/1 Építőipari Vállalainál dolgozom: Négy és félhónapot a Hűtőháznál, mint vasbetonszerelő segédmunkás dolgoztam. Betartottam átképzés tanfolyamra, hogy szakmámra váljon a vasbetonszerelő. A tanfolyam azonban abba maradt, s engemet is apró-cseprő munkára áthelyeztek a Barnevál építkezéshez. Azt szeretném, ha a vállalat lehetővé tenné, hogy a szakmát elsajátíthassam. — írja levelében Szabó István dolgozó.

Sok levelet jött, melyek az újév még boldogabb, még harcosabb napjairól beszélnek. Munkásaink, a dolgozó parasztlak leveleiből érzik a bizakodás a jövő iránt, s tudják, hogy ebben az évben is, ha bátran, helytállóan dolgoznak, munkájuk eredménye nem marad el.

Jó munkát végeztek levelezőink ezen a héten. Sok értékes levelet kaptunk tőlük. Wutsch Éva a mai boldog ifjúság hangján szólalt meg levelében, gördülökény mondataiban adta tudtul, hogy az úttörőházban a sok boldog pájtás hogyan ünnepelte meg a fenyőfaünnepélyt. A harcoság, a békevágy mutatkozik meg másik levelében, melyben a Bécsben élő Ifjúság Jogait Védő Nemzetközi Konferenciáról beszél. „A DIVSZ munkáját a reakció állandóan gátolja — írja, — igyekszik megbontani az ifjúság egységét, de az ifjúságot nem lehet megvesztegetni, mert többre bírunk a békét, mint az amerikai dollárokat és a véres háborút. Az Ifjúság Jogait Védő Nemzetközi Konferenciára a világon minden fiatalabb munká-

Értékes levelet írt Nyul Jánosné, a Kossuth-utcai állami általános iskola pártszervezetének titkára. Levelében megírja, hogy a patronáló szervektől értékes ajándékokat kapott az iskola. A Tiszti Klubtól mosdófelserelést kaptak, a MÁV Igazgatóság asztalosműhelyének dolgozói megajánlották padjaikat, asztalaikat, a Hortobágyi Tröszt dolgozói 12 tornanadrággal ajándékozták meg az úttörő pájtásokat. Ebből is látszik, hogy a patronáló szervezetek sajátjuknak érzik az iskolát.

A De ha

Keves eső ron a Vágóhídi Lenín-műg hozzá h része, Alacsony vízvén terelőtlen, a termelt. Ez a tagok kedv értelték, hancra még van szükség asz-ly okozó valamennyi részét a munka sükgaam tszcs-t, a Lengőző nép áll tekintettek az él.

153 beruházó

Az egyéni közös vagyon megteremtéséért a Lenín nyukat másfél tőke a mu, csaknem kézületük van, volt. Nemrégi férőhelyes kö 104 ezer 626 gépek gazdátőke 41 ezerre növekedett. A nő beruházás forintot tesz egyes tagra 3 mellett jóval tartalékokat ríntól és amidecenedésedések közél felmúló tevélettségük. Emeletli neftagság egyéni Természetesen méseredménye termény és munkaeegységük kik rendszeren a munkából. Minden munka 20 fillér készpe 75 deka rozsa, 25 deka vöröskor és még sok 26 mázsa burg czenfelől prés

Még job biztosított termelés alk

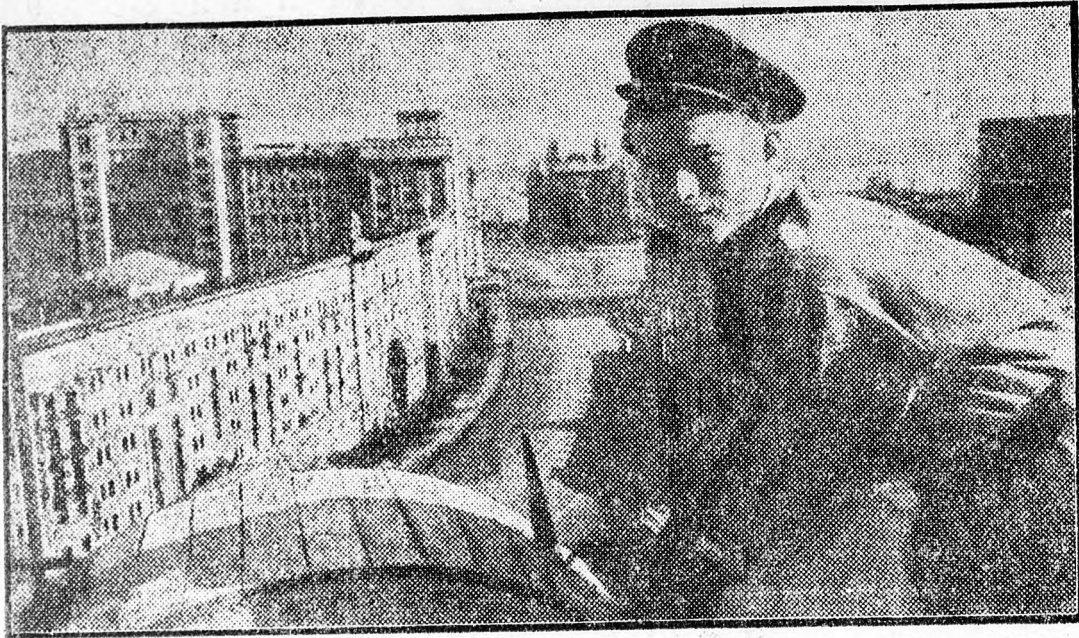
Erdő] azonban bellegelői Len a főstlyt az lyezték, de ez szabad éhany természetsté tessel, pótbep zással több n volna a hódá Nemi étek ez kel és ami sz vőb nem alk gépi munkát nyosságokat a dasági évben küszöbölük.

14 állar

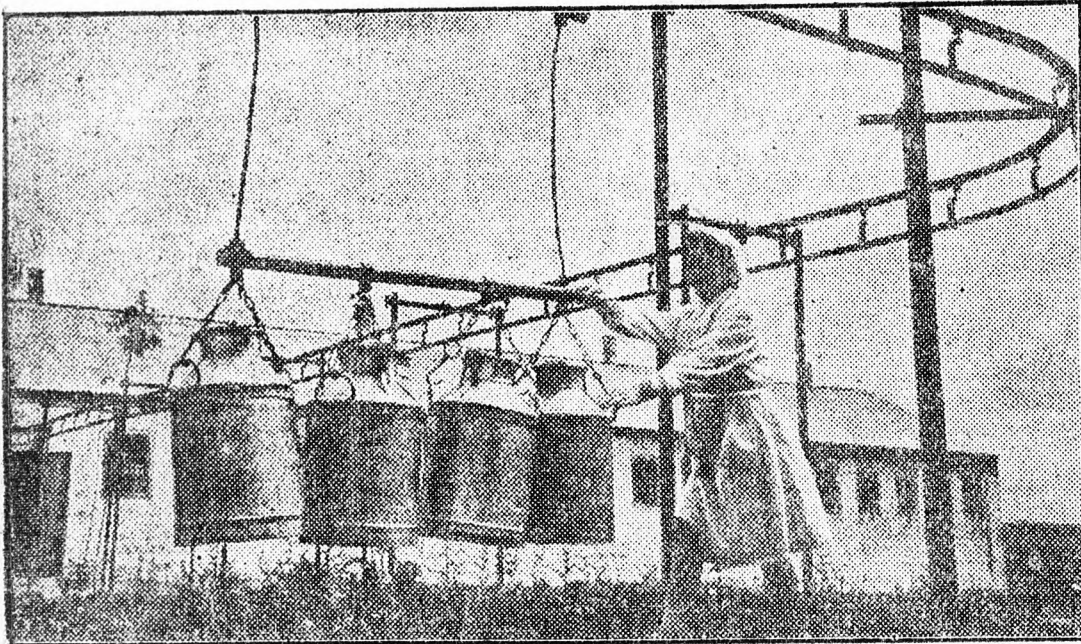
A 1952-ik nyes gazdálk tunk 14 ezer év végén a nek. Ennek üzemi tartalé lő pedig a ták. Így kaptán és Somo természetsté b Kiss Miklós gádvezető 500

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

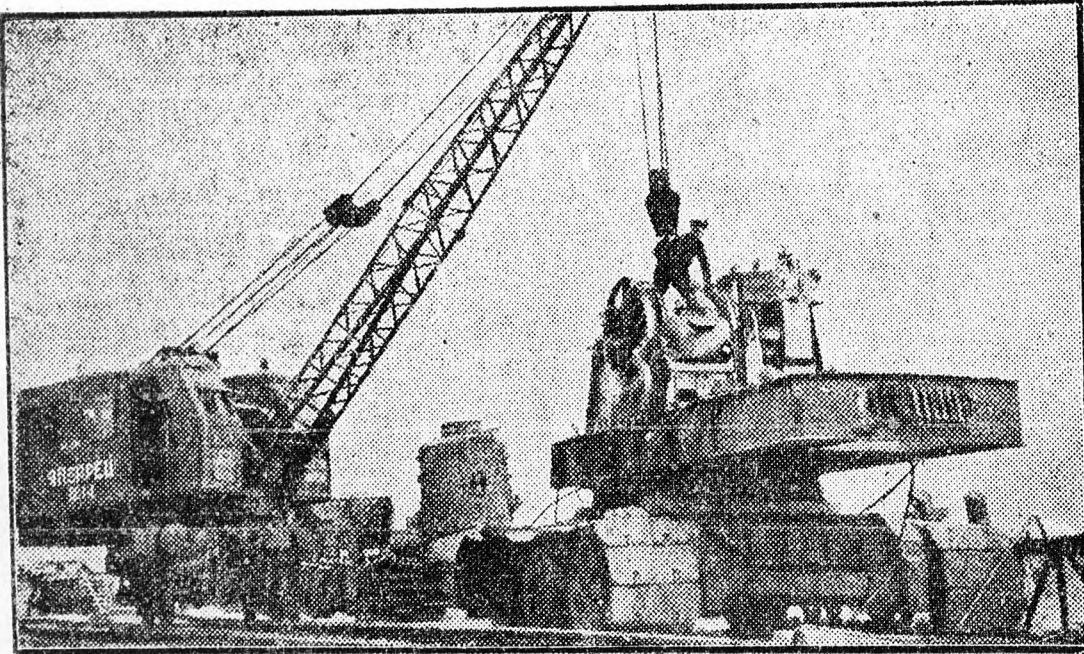
Képek a Szovjetunióból

Vlagyimir Zatyornyickij kőműves nemrég végezte el az ipariskolát és most az új moszkvai lakóházakon dolgozik. — Normáját 170 százalékra teljesíti. Képtűnkön: Zatyornyickij egy Gorkij-utcai lakóház építésénél.

65 tonnás univerzális ekskavátort lapnak a vízleöntővel: építkezésen

Moszkva-területi Szokolovo-szovhoz tejközpontjában függővasúton szállítják a tejeskannákat.

A boldogság völgye

Burját-Mongólia, amely valaha a cári Oroszország egyik legmaradottabb peremvidéke volt: a szovjet hatalom idején fejlett iparrá és mezőgazdasággal rendelkező autonóm köztársasággá vált. A nép ma a „Boldogság völgyének” nevezi a Zseregantuj-völgyet, ahol annak idején megalakult az első burját-mongol kolhoz. A „Thälmann”-kolhoz messze földön híres mintaszerű szarvasmarha- és juhtenyésztéséről: gazdag gabona-termesztéséről. Az Ubukun hegyi folyón nemrégiben épült fel a kolhoz villanytelepe. Villamosáram hajtja már a gabonaszárazógépeket, a malomot, a fűrésztelpeket, a fejő- és nyírógépeket. Villany világít az utcákon, a klubban, az iskolában, a napközi otthonban, valamennyi középületben és lakóházban. A kolhoznak telefonközpontja is van. A „Thälmann”-kolhoz jötte a burját-mongol kolhozfalvak anyagi és kulturális fejlődésének jellemző példája.

Egy kozák falu új élete

Korenovszkaja kozák fa-ut 160 évvel ezelőtt alapították. De lakóinak csak a szovjet hatalom biztosított jómódú és kultúrát életet. A faluban jelenleg 9 iskola működik s ezeken több, mint 3500 gyermek tanul. Minden középületben, parasztházban van villany és rádió. Korenovszkajának több filmszínháza, kórháza, óvodája és 6 csecsemőotthona van. Ebben az évben 80 új lakóház épült a faluban.

A doni sztyeppéken

A doni kolhozparasztek szívesen tekintenek vissza az 1952-es esztendőre. Ebben az évben vált valóra az orosz nép évszázados álmja a Volga és a Don egyesítéséről. A Don éltető vize megkezdte útját az aszályos sztyeppékre. A Lenintől énevezett Volga-Don csatorna öntözőberendezésének a-keztől a szivattyú-telepek és más hidromechánikai létesítmények tulajdajait építették meg és több ezer kilométer hosszúságban létesítettek már öntözőcsatornákat.

A rosztovi terület aszályos földjeinek első százezer hektárja 1952 tavaszán vízhez jutott.

A vízzel most már bőségesen ellátott terület gazdag termést adott. Sok kolhoz 35-45 mázsa gabonát gyűjtött be minden hektár földről.

A volga-doni öntözőrendszer 1955-re készül el. Jelenleg az öntözőrendszer második szakaszánál munkát végez a doni sztyeppéken. (A hatalmas tervet öt szakaszban valósítják meg.) A készülő második szakasz további 100 ezer hektáros földet öntöz.

A nagyarányú munkálatokat hatalmasan rövid idő alatt végzik el a nagyszzerű gépekkel fellegyvezelt építők. A szovjet technika legújabb vívmányai kiváló mesterek kezében vannak, akik minden ártérzik a rájuk bízott ügy jelentőségét. Az építkezésen sok volga-doni dolgozik. Közülük van J. Szimakov ekskavátorkezelő, a Szocialista Munka Hőse, Ny. Baharjev híres ekskavátorkezelő és mások, akiket érdemrendekkel tüntettek ki a Lenint-csatorna építésénél tanúsított hősiességért.

Az élenjáró gépkezelők versenyén indítottak azzal a céllal, hogy a második csatornaszakasz létesítményeit 1953 április 1-ig, határidő előtt üzembehelyezték 1953 április 1-én a rosztovi terület földjein

megkezdik az öntözőrendszer harmadik szakaszának építését.

Nézzük meg mit fog adni a Volga-Don csatorna öntözőrendszere a rosztovi és sztálingrádi terület mezőgazdaságának aztán, hogy az egész öntözőberendezést üzembehelyezik?

Az öntözött földek minden hektárjáról átlagban legalább 30-40 mázsa búzát, 39-45 mázsa rizst, 20-25 mázsa gyapotot, 350-400 mázsa zöldséget, 250-300 mázsa burgonyát és 60-100 mázsa jöminőségi szénát aratnak majd a kolhozparasztek.

Az öntözött földek a tudósok hozzávetőleges számítása szerint legalább 3,7-szer annyi terméket adnak majd, mint a vízzel ellátatlan földek. Az első évi eredmények a számítások reális volta bizonyítják. Sok kolhoz már 1952-ben lényegesen nagyobb termést gyűjtött be az öntözött földjeiről, mint amennyit a tudósok előirányoztak.

Az öntözött doni földek 1-250.000 tonna elsőrendű búzát, 160.000 tonna rizst több mint 600.000 tonna burgonyát, több tízezer tonna nyersgyapotot, több mint 1-400.000 tonna szénát és zöldséget aratnak majd az országnak.

Jelentősen megnövekedett az állomány és növekszik hozama. Gazdag termést hoznak majd az új gyümölcsösök és szőlők is.

A doni sztyeppék bősége kárpótolja a forrása hiányát. Még jobban felvirágzik a kolhozélet és mindez nem távolíthatja el a kezűnk munkája nyomán formálódó és máris tapintható reális jövőt. Erről a jövőről a kommunizmus bőségét előhozó hónapokról beszélnek az 1953-as új esztendő fogadására készülő doni kolhozparasztek.

A keringő dallamára

Ragognak a fények a moszkvai Leningrádi úton. A hold hatalmas korongja egyre feljebb kapaszkodik, hogy kikészülődjön abból a fényárból, amely mellett olyan jelentéktelennek és halványoknak tűnik.

Ragogyó fényárban úszik a moszkvai Utlör Stadion jégpályája. Keringő hullámzó dallama emeli szárnyaira a vidáman korcsolyázó ifjakat és lányokat. Villámgyors nekifutások, fordulatok és egy műkorcsolyázó pár máris magasan a jég fölé emelkedik, hogy gyönyörű ugrással fejezze be gyakorlatát. Csak egy pillanat telik el és a két korcsolyázó máris szétvált és gyors piruettjük tapsra ragadtatja a jégpályára szélén állókat. Könyvedőn és szinte óramű pontossággal végzik egyik gyakorlatukat a másik után.

De úgy látszik, elsiették a dícséretet. A pálya sarkából egy dresszbe öltözött nő hangját halljuk, aki megállítja a lendületben lévő párt.

— Ugyan, ugyan — inti le őket energikusan, — ezt nevezitek li lendületnek? Lélektelen a nekifutás. Kezdjütek előlről az egészet...

A fiatal korcsolyázók, akik egy perccel előbb még oly szabadon és könnyen mozogtak, most elgondolkozva állnak a jégen. Úgy állnak ott, mint a diákok tanárjaik előtt, ha valamit nem a legjobban csináltak. Voltaképpen iskolások is, csak hogy egy speciális iskolának: a műkorcsolyázó iskolának a tagjai. A tanár pedig az edzőjük: Tatjana Alekszandrovna Granatkina, a sport érdemes mestere.

Ezek a mostani esték különösen feszült légkörben folynak le a korcsolyapályákon, hiszen a moszkvai ifjúságot műkorcsolyázók is most végzik gyakorlataik az utolsó simításokat,

hogy sikerrel szerepelhessenek az előkövetkező versenyeken.

Az elmúlt években Tatjana Alekszandrovna 21 minőségi sportolót képzett ki. Közülük egészen fiatalokat is. Így a 17 éves Sztyanyiszlava Ljaszovicsot, az 538. sz. iskola tanulóját, a 13 éves Marina Granatkint, a 626. sz. iskola növendékét, a 16 éves Borisz Anohint, akik már mind osztályokba sorolt sportolók.

A műkorcsolyázás az egyik legszebb sport, de a könnyed és bájos mozdulatok mögött megfeszített és fáradhatatlan munka rejt. Az egyes gyakorlatokat — a kötelezőket is — kitaró, fárasztó és nehéz munka alapján lehet csak kidolgozni. A műkorcsolyázáshoz nemcsak kicsiszolt technikára van szükség, hanem alkotó fantáziára is. Granatkina arra szólítja a növendékeit, hogy a szabadon választott gyakorlatokat önállóan állítsák össze, jól előre a lehető legteljesebben dolgozzák ki, mert a versenyen gondolkodni már késő.

A mozdulatok tisztasága, szépsége, harmóniája, a hibátlanul beütemezett légtér, a kitűnő testi felkészültség — ezek azok a tulajdonságok, melyeket az ifjú műkorcsolyázók az edzés ideje alatt elsajátítanak. A gyerekek rövid idő alatt lelkes hívei lesznek ennek a sportágnak, „iskolájuknak”. Tatjana Alekszandrovnanak jelenleg is 90 növendéke van.

... Már magasan áll a hold, de még most is csak pisilló fény a Moszkvát borító fényárhoz képest. A jégpályára felelt most is a keringő dallama hullámzó.

— Ez most jó! — dicséri meg az előbbi párt Tatjana Alekszandrovna. — Ez most sokkal jobban sikerült. Most plihenjétek ki magatokat. Melyik a következő pár?

Éj már fut a körbe. A pár indul, hogy megbirkózzék a nehéz gyakorlatokkal.

VASUTAS

zotts
hóna
gyül
zetel
épít

MENTŐAL

segít
ügy
tokk
érté

SZOTYOR

Kish
Vilja

A munka

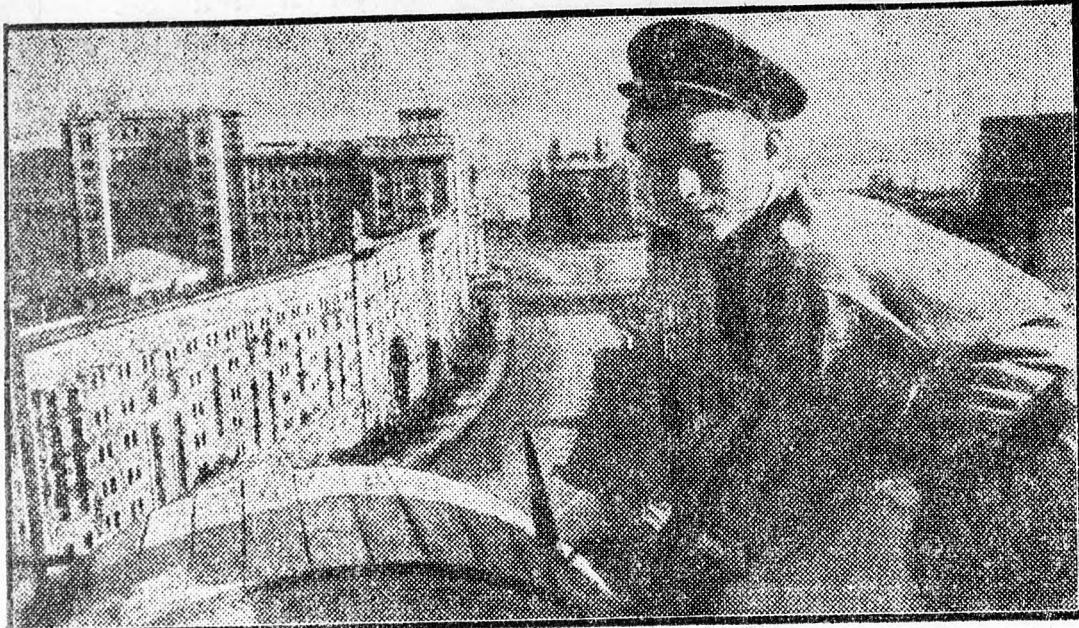
— nálunk a lista szeke- lom össze- amelyet a segletük a tól közvetle fogyasztás- keket ugya kabériükböl való azonban termékeket alakjában a javakból ug pótolni kell eszközöket, da-ág fejl- összegetek, kokat, az Ugyancsak nünk a k- egészségüg- tást, való költséget is

A dolgozó csak a pénz- bérek jelent- nem mind- egészségüg- nes orvosi á- üdülökre, né fordít, szin- a paraszt- és- ség érdekét- életszínvon- rul hozzá. H- tások 40-5- a dolgozók- zeti jövedel-

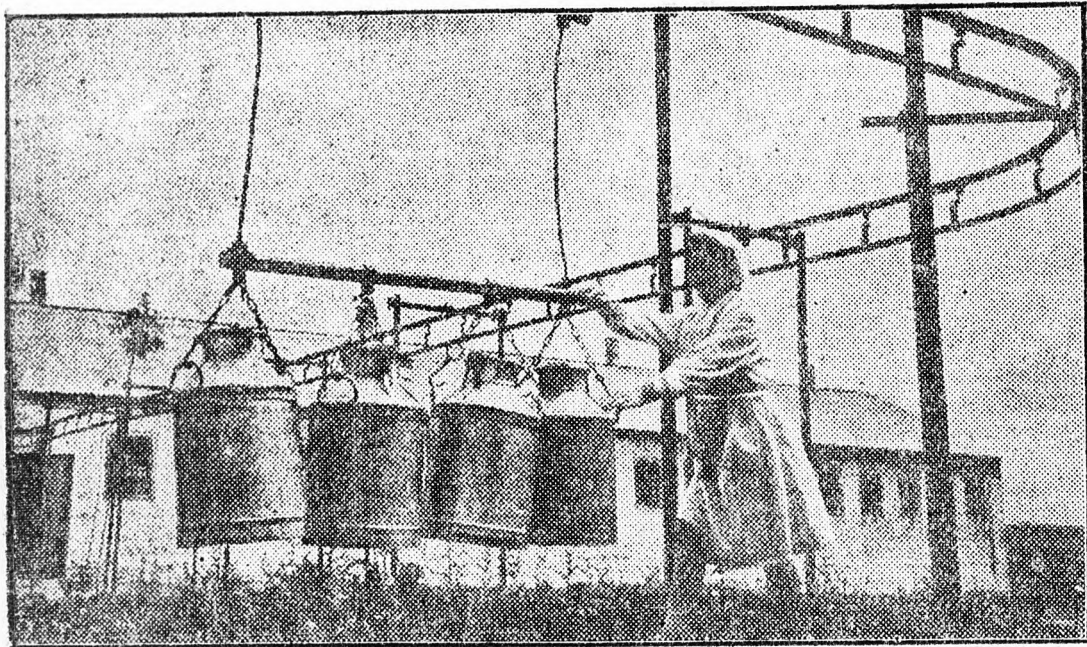
Ahhoz, h- egyes dolg- elég csak a- pot megter- lül ki kell- ágak illety- összegét is- szes kifize- szege jelet- tartozik t- bérén kivü- lék, a kies-

A bért- fontosabb- gondos fe- nagysága- gozók élet- dagságosa- a beralap- jelentőség- iparágak- megtervez- figyelemb- szakmák- gozóinak- szükséglet- tást, a m- letve azt, értelmet- szakmunk- da-ág szá- bérbesoro- kell még- vezésénél- egyes mu- kifejtést- veszélyese- nek. A sa- ben a ka- sítja a nebb mu- is.

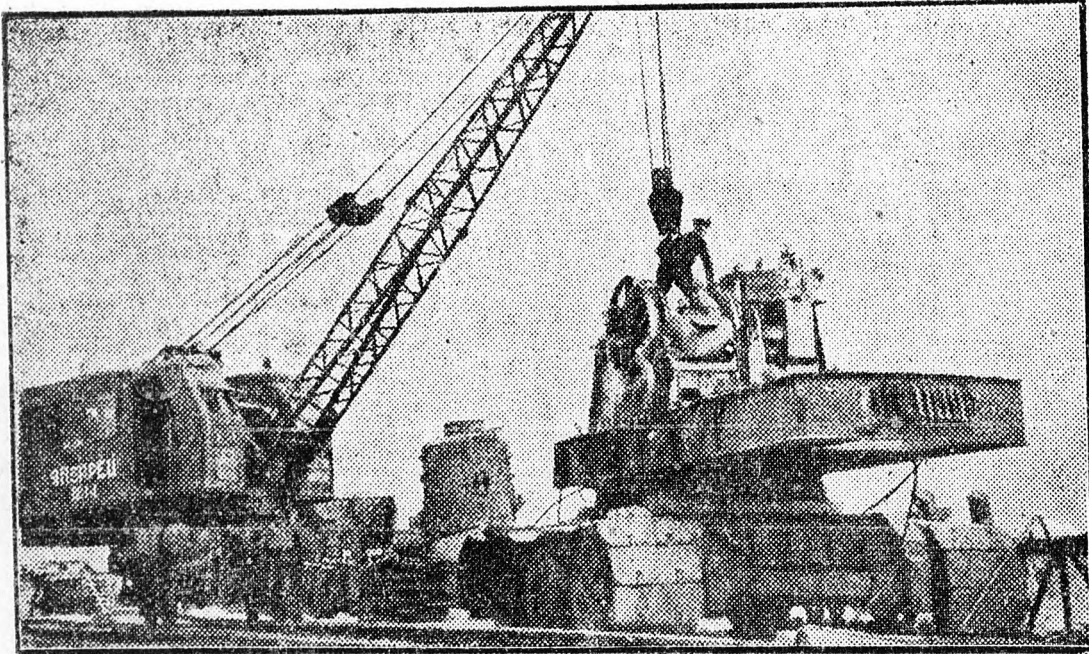
Képek a Szovjetunióból

Vlagyimir Zatyornyickij kőműv és nemrég végezte el az ipariskolát és most az új moszkvai lakóházakon dolgozik. — Normáját 170 százalékra teljesíti. Képtünkön: Zatyornyickij egy Gorkij-utcai lakóház építésénél.

65 tonnás univerzális exkavátort kapnak a vízüzeművek építkezésénél

Moszkva-területi Szokolovo-szovhoz tejközpontjában függővasúton szállítják a tejeskamnákat.

A boldogság völgye

Burját-Mongólia, amely valaha a cári Oroszország egyik legerősebb peremvidéke volt, a szovjet hatalom idején fejlett iparrá és mezőgazdasággal rendelkező autonóm köztársasággá vált. A nép ma a „Boldogság völgyének” nevezi a Zsargantuj-völgyet, ahol annak idején megalakult az első burját-mongol kolhoz. A „Tháhlman”-kolhoz jóéle a híres mintaszéri szarvasmarha- és juhtenyésztéséről, gazdag gabonatermesztéséről. Az Ubukun hegyi

feyón nemrégiben épült fel a kolhoz villanytelepe. Villamosáram hajtja már a gabonaszüsző gépeket, a malmot, a fűrésztelpeket, a fejő- és nyírógépeket. Villany világít az utcákon, a klubban, az iskolában, a napközi otthonban, valamennyi középületben és lakóházban. A kolhoznak telefonközpontja is van. A „Tháhlman”-kolhoz jóéle a burját-mongol kolhozfalvak anyagi és kulturális fejlődésének jellemző példája.

Egy kozák falu új élete

Korenovszkaja kozák falu 160 évvel ezelőtt alapították, de lakóinak csak a szovjet hatalom biztosított jómódú és kultúrát életet. A faluban jelenleg 9 iskola működik, ezeken több, mint 3500 gyermek tanul. Minden középületben, parasztházban van villany és rádió. Korenovszkajának több filmszínháza, kórháza, óvodája és 6 csecsemőotthona van. Ebben az évben 80 új lakóház épült a faluban.

A doni sztyeppéken

A doni kolhozparaszatok szívesen tekintenek vissza az 1952-es esztendőre. Ebben az évben valóra az orosz nép évszázados álmát a Volga és a Don egyesülésétől. A Don éltető vize megkezdte útját az aszályos sztyeppékre. A Lenintől elnevezett Volga-Don csatorna öntözőberendezésének a- kőtői a szivattyútelepek és más hidromechanikai létesítmények tucataljait építették meg és több ezer kilométer hosszúságban létesítettek már öntözőcsatornákat. A rosztovi terület aszályos földjeinek első száz ezer hektárja 1952 tavaszán vízhez jutott.

A vízzel most már bőségesen ellátott terület gazdag termést adott. Sok kolhoz 35-45 mázsa gabonát gyűjtött be minden hektár földről.

A volga-doni öntözőrendszer 1955-re készül el. Jelenleg az öntözőrendszer második szakaszának munkáit végzik a doni sztyeppéken. (A határozat tervét öt szakaszban valósítják meg.) A készülő második szakasz további 100 ezer hektárnyi földet öntöz.

A nagyarányú munkálatokat bismulatosan rövid idő alatt végzik el a nagysebességű gépekkel fellegyvezett építők. A szovjet technika legújabb vívmányai kiváló mesterek kezében vannak, akik mélyen ártérzik a rájuk bízott ügy jelentőségét. Az építkezésen sok volga-doni dolgozik. Köztük van J. Szimakov exkavátorkezelő a Szocialista Munka Hőse, Ny. Baharjev híres exkavátorkezelő és mások, akiket érdemrendekkel tüntettek ki a Lenin-csatorna építésénél tanúsított hősiességért.

Az élenjáró gépkezelők versenyén indítottak azzal a céllal, hogy a második csatornaszakasz létesítményeit 1953 április 1-ig, halálra előtt üzembehelyezték 1953 április 1-én a rosztovi terület földjein

megkezdik az öntözőrendszer harmadik szakaszának építését.

Nézzük meg, mit fog adni a Volga-Don csatorna öntözőrendszere a rosztovi és sztálingrádi terület mezőgazdaságának azután, hogy az egész öntözőberendezést üzembehelyezik?

Az öntözött földek minden hektárjáról átlagban legalább 30-40 mázsa búzát, 39-45 mázsa rizst, 20-25 mázsa gyaput, 350-400 mázsa zöldséget, 250-300 mázsa burgonyát és 60-100 mázsa jöminőségű szénát aratnak majd a kolhozparasztoi.

Az öntözött földek a tudóskok hozzávetőleges számítása szerint legalább 3,7-szer annyi terméket adnak majd, mint a vízzel ellátatlan földek. Az első évi eredmények a számítások reális voltát bizonyítják. Sőt sok kolhoz már 1952-ben lényegesen nagyobb termést gyűjtött be az öntözött földekről, mint amennyit a tudóskok előirányoztak.

Az öntözött doni földek 1-250,000 tonna elsőrendű búzát, 160,000 tonna rizst több mint 600,000 tonna burgonyát, több tízezer tonna gyaput, több mint 1-400,000 tonna szőlő- és zöldségekkel foglalkoznak az országnak.

Jelentősen megnövekedett az állomány és növekszik hozama. — Gazdag termést hoznak majd az új gyümölcsösök és szőlők is.

A doni sztyeppék bővebb kárpótlásának forrása lesz. Még jobban felvirágzik a kolhozélet és mindez nem távol ábránd, hanem a kezünk munkája nyomán formálódó és máris tapasztalható realitás. Erről a jövőről a kommunizmus bőséget előhozó hónapokról beszélnek az 1953-as új esztendő fogadására készülő doni kolhozparasztoi.

A keringő dallamára

Ragognak a fények a moszkvai Leningrádi úton. A hold hatalmas korongja egyre feljebb kapaszkodik, hogy kikészüljön abból a fényárból, amely mellett olyan jelentéktelennel és halványan tűnik.

Ragogyó fényárban úszik a moszkvai Utljuro Stadion jégpályája. Keringő hullámzó dallama emeli szárnyaira a vidáman korcsolyázó ifjakat és lányokat. Villámgyors nekifutások, fordulatok és egy műkorcsolyázó pár máris magasan a jég fölé emelkedik, hogy gyönyörű ugrással fejezze be gyakorlatát. Csak egy pillanatra telik el és a két korcsolyázó máris szétvált és gyors piruettnél tapsra ragadtatja a jégpálya szélén állókat. Könnyedén és szinte óramű pontossággal végzik egyik gyakorlatukat a másik után.

De úgy látszik, elsieltük a dícséretet. A pálya sarkából egy dresszbe öltözött nő hangját halljuk, aki megállítja a lendületben lévő párt.

— Ugyan, ugyan — inti le őket energikusan, — ezt nevezitek li lendületnek? Lelektelen a nekifutás. Kezdjük előről az egészt...

A fiatal korcsolyázók, akik egy perccel előbb még oly szabadon és könnyen mozogtak, most elgondolkozva állnak a jégen. Ugy állnak ott, mint a diákok tanárjaik előtt, ha valamit nem a legjobban csináltak. Voltaképpen iskolások is, csak hogy egy speciális iskolának: a műkorcsolyázó iskolának a tagjai. A tanár pedig az edzőjük: Tatjana Alekszandrovna Granatkina, a sport érdemes mestere.

Ezek a mostani esték különböző sen feszült légkörben folynak le a korcsolyapályákon, hiszen a moszkvai ifjúsági műkorcsolyázók is most végzik gyakorlataik az utolsó simításokat,

hogy sikerrel szerepelhessenek az előkövetkező versenyeken.

Az elmúlt években Tatjana Alekszandrovna 21 minőségi sportolót képzett ki. Közülük egészen fiatalokat is. Így a 14 éves Sztaniszlava Ljaszotovicsot, az 538. sz. iskola tanulóját, a 13 éves Marina Granatkint, a 626. sz. iskola növendékét, a 16 éves Borisz Anokint, akik már mind osztályokba sorolt sportolók.

A műkorcsolyázás az egyik legszebb sportág, de a könnyed és bájos mozdulatok mögött megfeszített és járhatatlan munka rejlik. Az egyes gyakorlatokat — a kitételeket is — kitartó, fáradtságos és nehéz munka alapján lehet csak kidolgozni. A műkorcsolyázáshoz nemcsak kieszült technikára van szükség, hanem alkotó fantáziára is. Granatkina arra szólítja növendékeit, hogy a szabadon választott gyakorlatokat önállóan állítsák össze, jól előre a lehető legteljesebben dolgozzák ki, mert a versenyen gondolkodni, már késő.

A mozdulatok tisztasága, az arcai harmóniája, a hibátlan beütemezett lélegzés, a kitartó testi felkészültség — ezek azok a tulajdonságok, melyeket az ifjú műkorcsolyázók az edzés ideje alatt elsajátítanak. A gyerekek rövid idő alatt lelkes hívei lesznek emek a sportágnak, „iskolájuknak”. Tatjana Alekszandrovnanak jelenleg is 90 növendéke van.

... Már magasan áll a hold, de még most is csak piszálókó fény a Moszkvát borító fémvárhoz képest. A jégpálya felett most is a keringő dallama hullámzik.

— Ez most jó! — dicséret meg az előbbi párt Tatjana Alekszandrovna. — Ez most sokkal jobban sikerült. Most pihenjétek le magukat. Melyik a következő pár?

Ez a pár fut a körbe. A pár indul, hogy megpróbálják a nehéz gyakorlatokat.

VASUTAS

zotts
hóna
gyúl
zetel
épit

MENTŐAL

segít
ügy
tokk
érté

SZOTYOR

Kish
Vill

A munka

— nálunk a lista szelektom össze amelyet a segletük tól közvetlen fogyasztásh keket ugya kabérükből való azonban termékeket alakjában javakból ug pótolni kell eszközöket, da-ág fejle összegeket, kokat, az Ugyancsak munk a k egészségügy tását, vala költséget is.

A dolgozó csak a pénz bérek jelent nem mindaz egészségügy nes orvosai üdülőkre, né fordít, szim a paraszt-és ség érdekét, életszínvona rul hozzá. F tások 40-5 a dolgozók zeti jövedel

Ahhoz, h egyes doigt elég csak a pot megter lül ki kell ágak illetve összegét is szes kifeje szege jelen tartozik t bérén kívü lék, a kie

A bért fontosabb gondos fe nagysága gozók élet dagságosa a beralap jelentőség iparágak megtervez figyelemb szakmák gozónak szükséglet tást, a m letve azt, értelmet szakmunk daság szá bérbesoro kell még vezésénél egyes mu kifejtést veszélyese nek. A ka ben a ka sítja a nebb mun is.

VILLÁM

VASUTAS TERÜLETI BIZOTTSÁG VEZETŐSÉGE!

Többszöri ígéretés ellenére sem segítették az üzemi bizottság megalakítását a MÁV Pályaépítő ÜV területén. Így hónapok óta szünetel itt a tömegszervezeti munka, még egy gyűlést sem sikerült összehívni.

Eltársak! Jobb lendületesebb munkával, az alapszervezetek fokozottabb támogatásával segítsétek a szocializmus építését.

(Beküldte: Lócsi Jenőné párttitkár.)

MENTŐÁLLOMÁS DOLGOZÓI!

Csak késve egy órával a telefonhívás után nyújtottak segítséget a napokban egy súlyosan sérült anyának. Akkor is úgy jöttek ki, hogy egy műorvos ment érteket.

Eltársak! Később jöttek ki a fogyatékosokat munkáitokból. Egy perc se létezzétek szem előtt, hogy legfőbb érték az ember.

(Beküldte: Kocsics Mihályné, Szilvásújfalusi u. 12.)

SZOTYORI-TELEPI KULTURGARDA TAGJAI!

Nívós, értékes műsorral szórakoztatták az ápolottakat a Kishegyési-úti szociális otthonban. Az otthon ápolottai most a Villám rovat útján mondankák a lelkes munkatörekvéseiket. Csak ilyen munkát továbbra is elvtársak!

(Beküldte: Balogh Albert levelező.)

Szakmai tanácsadó

A helyes beralaptervezésről

I.

A munkabér a szocializmusban — nálunk a népgazdaság szocialista szektorában — a társadalom összetételének az a része, amelyet a dolgozók saját szükségleteik kielégítésére az államtól közvetlenül visszakapnak. A fogyasztáshoz szükséges termékeket ugyanis a dolgozók munkabéréből vásárolják. Nyilvánvaló azonban az, hogy az összes termékeket nem lehet munkabér alakjában szétosztani. A termelt javakból ugyanis többek között pótolni kell az elkopott termelőeszközöket, biztosítani a népgazdaság fejlesztéséhez szükséges összegeket, a megfelelő tartalékokat, az elemi csapások esetére. Ugyancsak ebből kell még fedeznünk a közgazgatási, iskolai, egészségügyi szervezetek fenntartását, valamint honvédelmi költségét is.

A dolgozóknak azonban nemcsak a pénzben kifejtett munkabérek jelentenek részeseget, hanem mindaz, amit államunk az egészségügy fejlesztésére ingyenes orvosi kezelésre, kórházakra, üdülőkire, napközi otthonokra stb. fordít, szintén a munkásoké, a parasztaé, a dolgozó értelmiség érdekét szolgálja, szintén az életszínvonal emelkedéséhez járul hozzá. Ezek a szociális juttatások 40—50 százalékkal növelik a dolgozók részeseget a nemzeti jövedelemből.

II.

Ahhoz, hogy megtervezhessük egyes dolgozók keresetét nem elég csak a népgazdasági beralap megtervezni, hanem ezen belül ki kell dolgozni az egyes iparágak illetve egyes üzemek beralapjait is. Üzemeinkben az összes kifizetett munkabérek összege jelenti a beralapot. Ehhez tartozik természetesen az alapbérén kívül a prémium, a bérpótlék, a kiegészítő fizetés is.

A bérmegállapításoknál legfontosabb a meglévő adottságok gondos felmérése, hisz a bérek nagysága közvetlenül kihat a dolgozók életszínvonalára, jobb, gazdaságosabb életére. Épp ezért a beralaptervezés fontos, nagy jelentőségű munka. A különböző iparágak üzemek bérösszegeinek megtervezésénél mindenekelőtt figyelembe kell venni az egyes szakmák az egyes üzemek dolgozóinak létszámát, a munkaerő-szükségletet, a termelési kapacitást, a munka bonyolultságát, illetve azt, hogy mekkora szakértelmet igényel. A bonyolultabb szakmunka értékesebb a népgazdaság számára, így az magasabb bérbesorolásba kerül. Számba kell még ezenkívül a beralaptervezésénél venni azt is, hogy egyes munkák milyen fizikai erőfeszítést igényelnek, mennyire veszélyesek, vagy egészségtelenek. A szocialista állam — szemben a kapitalizmussal — biztosítja a nehezebb, egészségtelesebb munkák nagyobb díjazását is.

A munkabér alap összegét két szempont szabályozza a munkások száma és az egy munkásra eső átlagos bér. Ez a kettő összeszorozva adja a munkabéralapot. A munkabér összegét jelentő tényezők bármelyikének változása a beralaphoz hasonló változást is magával hozza.

Igen fontos a beralapnál, hogy az nem haladja túl a termelői kereset növekedését. Hisz ha a termelésnél gyorsabban nő a beralap, az egészségtelen, csökkenti a népgazdaság erősítésére, bővítésére, a honvédelem fenntartására szánt összegek előteremtését.

Ezért mondotta Rákosi elvtárs a DISZ első kongresszusán: „Ha nem tartunk mértéket, akkor mint rántott csirkét megesszük azt a tyúkot, amely jövőre aranytojást tojva és az 5 éves tervünk gyárait, üzemait, kulturálisait már az idén csemegevel, borjúsított formájában elfogyasztanánk.” Üzemeink fontos feladata tehát, hogy éberem örködjön a beralap betartása felett, mert ennek túllépése a terv teljesítésére is kihat. Beralap túllépésnél ugyanis már nem beszélhetünk sikeres tervteljesítésről, mert vagy a megengedettnél tovább foglalkoztatják a munkásokat, vagy több munkaerőt használnak fel vagy nem fejlesztették a munka termelékenységét kellő mértékben.

III.

Felvetődhet az a kérdés, vajon a beralapok megtervezése nem hátráltatja-e a dolgozók keresetének emelkedését? Semmi esetre sem! Az előzetes tervezés nem azt jelenti, hogy a beralap nem emelkedhetik. Ha a dolgozók a tervet túlteljesítik, magasabb százalékokat érnek el, úgy természetesen a keresetük is növekszik. Ezt már a beralapkészítésnél is figyelembe vesszük.

Gerő elvtárs legutóbbi beszédében rámutatott, egy sor olyan hiányosságra, amelyek beralaptervezésünkben még fennállanak. Ezeket a hiányosságokat a szakértelmű növelésével felelősségteljesebb munkával, gyorsan meg kell szüntetni. Ugy kell ezt a kérdést is tekinteni, mint az osztályharc egyrészt, ahol a rossz, hanyag munkát, az ellenség kártévő tevékenységét leleplezni becsületbeli hazafias kötelesség!

Színházi művészek a Textilgyárban

Pénteken az öt éves terv negyedik évének kezdetekor első munkanapján a Csokonai Színház egy négytagú művészbrigádja kereste fel a Textilgyárat, hogy üdvözölje a dolgozókat és vidám, derűs műsorával fokozott munkalendületre serkentse őket. A brigád tagjai Örkvényi Éva, Simor Erzsébet, Márkus László, és Nagy Béla voltak. Rövid kis műsorukat örömmel és nagy szeretettel fogadták a Textilgyár dolgozói.

Megyénk irodalmi életének problémái

Megyénkben élő írók munkájának értékelését nem lehet különválasztani az „Építünk” című folyóirat munkájától. Ezért helyes, ha abból indulunk ki, hogy mi az „Építünk” feladata.

Mit kell tükröznie az „Építünk”-nek? Hajdú-Bihar megye ma még túlnyomóan agrárjellegű, de fejlődő ipari központtal rendelkezik, az öt éves tervben az ország második legfejlettebb ipari megyéje lesz. Vajon tükrözt-e ezt a jellegzetességet az „Építünk”?

Nem. Ha valaki az „Építünk”-ön keresztül kívánná megismerni a megye jellegzetességét, belőle meg nem ismerheti. Öt éves tervünk nagy alkotásai vagy nem kapnak helyet, vagy igen kis területre szorúlnak hasábjain.

A Tiszalóci Erőmű jelentőségével egy író sem foglalkozott művészi eszközeivel. Hajdúsági Gyógyszergyár, Gördülöscsapágygyár nem létezik az „Építünk” számára. Fel kell, hogy merüljön ezek után a gondolat, hogy van-e terv az „Építünk” szerkesztőségének és milyen ennek a szerkesztési munkának a színvonala? Ha van terve, kapcsolódik-e ez a terv a megye gazdasági, kulturális életéhez.

Majakovszkij egyik versében azt mondja: „büszke vagyok, hogy munkám egybe esik köztársaságommal”. Vajon az „Építünk” írói is vallják-e ezt az elvet? Pártunk II. kongresszusán például, ahol dolgozó népirodalom-eredményeit értékelték pártunk államunk vezetői, szó esett az irodalom eredményeiről is. A mi megyei íróink — úgy tetszik abból a képből — nem tartanak számot az ilyen értékelésre, mert ellenkező esetben többet és eredményesebben foglalkoznának a dolgozó nép mai életével. Nézzük meg az „Építünk” munkáját részleteiben: mi a jellemző a szerkesztésben?

A legszembetűnőbb a rendszerelenség. Negyedvenként jelenik meg a folyóirat, de hogy a negyedik első felében, vagy az utolsóban, vagy félvényként dupla példányszámában, az a szerkesztő bizottság, illetve Koczogh Akos elvtárs munkájától függ. A szerkesztő bizottság, illetve Koczogh elvtárs minden lehető módon bekéri az anyagot.

Az írók nem tervszerűen dolgoznak, így sokszor előfordul, hogy egy-egy mű megírása késlelteti a megjelenést. Az írók tervszerűen munkájának eredménye az egyoldalúság, ami végig kíséri az „Építünk”-et, túlteng a paraszti téma.

Kardos László professzor Csillagban írt kritikája ezt, mint nariodnyik hangulatot említi. Ezzel nem értek egyet. Nem nariodnyik hangulatról van itt szó, hanem tervszerűtlenségről.

Eljut-e az „Építünk” az olvasóhoz? Hozzájárul dolgozóink tudatának átalakításához? Meg kell mondani, hogy ezen a területen még nagyobb a rendszerelenség. A hivatalos lapterjesztő szervek az „Építünk”-et nem terjesztik. Kultúrotthonaink olvasószobáiban nem található e folyóirat.

Tartalom tekintetében legjellemzőbb az egyoldalúság. Emellett meg kell még említeni egy-néhány problémát. A megjelenéskor eredeti művek között nagy helyet foglal el és jelentős a líra. Tetszesebb, jól megírt versek jelennek meg az „Építünk”-ben. Azonban a költő, amilyen versformát magának kiválasztott, tartassa azt tiszteletben, mert a tartalom és a művészi forma adja a jó művet. A típus alkotás néhol a szép prózában nem tökéletes, nem mindig az élet árnyalóját. Eredeti oldala a folyóiratban az irodalmi tanulmányok rovata, ahol az előttünk járó szovjet irodalom és haladó külföldi írók műveit értékeli. Hangsúlyozzuk az igen helyes, azonban ezek tudományos munkák, melyek inkább az egyetem irodalmi intézetének munkáját segítik.

Az első számban jelentek meg

ugyan dolgozó levelei, amiben megírták, mit várnak az „Építünk”-től, de vajon elegendő-e ezeknek a kívánságoknak a szerkesztőség? Jelentős kísérlet történt arra, hogy tömegkultúrális mozgalom megfelelően legyen képviselve, de ez még nem kielégítő.

Nézzük meg a típusalkotás, s az eszmélet színvonal problémáját. Típusalkotásnál megtalálhatjuk megyei íróink műveiben is a helytelen típusok megrajzolását. Néhány jellemző példát: Koczogh Akos kitűnő művészi eszközökkel megírt novellájában, a „Füloben” olyan paraszttípust rajzol, akiket nyugodtan el lehetne képzelni a felszabadulás előtti időkben is. Az a paraszt, aki semmit sem lát az új életből és gyilkolni is képes lenne a kulák földjéért, enyhén szólva legalább is nem tipikus. De ugyanezek az alakok példái az úgynevezett „paraszti korlátoltság” fogalommal megjelölt írói tévedések is, mert nem igaz, hogy a mi parasztságunk korlátozott, hogy semmi érdeklődést nem mutat az új iránt, a mi parasztságunk igenis érdeklődik az új iránt. Ma már hála pártunk nevelőmunkájának, túllát az egy-két hold mesgyéjén. Fábian Sándor novellájában a paraszti alakja egy öltöpet szénáért — amit a káptalan tulajdonából ad egy szegény embernek — olyan lelkiismeretfurdalást érez, hogy rosszul esik az ebéd, s végül meggyónja „bűnét” a papnak. Vajon típus-e az ilyen alak? Borsos „Galambduc” című novellájában fiatal bányász a galambduc építéséhez lopja az anyagot az üzemből, ahelyett, hogy megvenné, vagy mint később megírja az író a lehetőséget, az üzem vezetőjétől kérné. Emellett a mű iskolásan szájbárogó tipikus példája az olyan irodalmi műnek, melyről Goethe mondta: „s észrevéve a szándékot, elmegy az ember kedve”. Hivatkoznak íróink arra, hogy ez nem lehet sematikus, hisz ez megtörtént, hogy én ismertem ezt az embert stb. Ez persze elhárítható, nyilván van ilyen ember, nyilván megtörténhet hasonló eset, de ennek ellenére nem ez a tipikus, Révai elvtárs mondja az írókongresszuson: „A típus arra kell, hogy az egyszerű dolgozó ember rajta keresztül ismerje fel, mi történik vele magával, miközben az új ország épül.”

Mi ezeknek a tévedéseknek az azert írja meg a művét, mert az új élet ihlette erre, nem az élet produktív konfliktus rajzolja meg, hanem azért teremt alkonyi konfliktust, hogy megírassa belőle művét. Közben megfigyeljük a belső indítékokról. Arról például, hogy egy becsületes fiatal bányásznak eszébe sem jut ilyen megoldás. Hiszen anyagi viszonyai a mai dolgozó bányásznak rendezettek. Ezt meg nem látni, politikai hiba.

Jelentkeznek az író arisztokratizmus is az „Építünk” hasábjain, egyik formája az olvasóktól való elszakadás, az, hogy nincs az „Építünk”-nek széles irodalmi közvéleménye. Ma még az irodalom

lombnak kell kézenfogva vezetni a dolgozók tömegét, hogy megismerjék, hogy életszükségletüké váljon az irodalom. Ezt az utat csak akkor találják meg íróink, ha megismerik a tömeget, nemcsak tanítani, de tanulni is képesek lesznek tőle.

Összefoglalva: Az „Építünk” és a szövetségi csoport munkája nagyjában és egészében pozitív. Komoly áldozatos munkát végez úgy a folyóirat szerkesztősége, mint a szövetségi csoport vezetősége. Ez a munka a felsorolt hiányosságok ellenére komoly, országos jelentőségű eredményeket mutat fel. Elég itt hivatkoznunk az „Építünk” ez évi Móricz száma, mely olyan értékes művekkel gazdagította a Móricz Zsigmond kutatásokat, hogy jelentős részévé vált irodalomtörténetünknek. Értékes, gazdag hozzájárulás ez nemzeti irodalmunk kincsestárához. Az „Építünk” nagy utat tett meg megjelenése óta, de éppen az eddigi végzett munkája bizonyította, hogy a megye írói — az „Építünk” folyóirat — nagyobb feladatok megoldására is képes. Ezért a következőket javasoljuk íróinknak:

1. A szövetségi csoport minél több elvi vitát rendezzen. Ezeket közöljék a sajtóban, hívjanak meg vitákra üzemi dolgozókat, tsz. dolgozókat.

2. Közöljenek az egyes művekhez, különösen a fiatal követező művekhez szerkesztőségi bírálatot.

3. Szervezzenek az olvasókból levelező hálózatot.

4. A megyei tanács népművelési osztályának segítségével kutassák fel a vidéken élő írókat és kritikusokat. Fokozottabban vonják be a vidéki kultúrathozok irodalmi szakköréit munkájukba.

5. Az írószövetség a megyei tanács segítségével teremtsen fórumot az „Építünk” mellett egy rendszeresen megjelenő megyei kiskönyvtár sorozat formájában, ahol kis regényekben foglalkozzon a megye jelentősebb üzemének, tsz. eink állami gazdaságaink életével.

6. Vegye fel a csoport a harcot az ellen a módszer ellen, hogy a dolgozó életét egyesek kirándulásokkal akarják megismerni. Az ilyen kirándulás eredménye az olyanféle mű, mint Csuka elvtárs „Selejtkirály” című műve, melyből sok mindent megismer az olvasó csak éppen a lényegét, az emberek életét nem. Dolgozzon ki a csoport vezetősége egy olyan módszert, mely biztosítja, hogy az író, az üzem, vagy tsz tanulmányozásánál huzamosabb ideig látogathat ugyanazon helyet, résztvehet az ott élő emberek társadalmi politikai életében (pl. termelési értekezlet, politikai gyűlés, házi ünnepség, stb.) Ehhez megfelelő segítséget kérjen az állami szervektől.

A párt és az állam minden segítségét megad az íróknak, hogy valóban „lélek mérései”, tudatos harcok, építő legyenek a nép boldogabb, szebb életének.

Koczogh László,
MDP MB agit-prop. osztály
pol. munkatársa.

Az Országos Béketanács táviratban tiltakozott a Rosenberg házaspár halálraítélése ellen

Az Országos Béketanács a következő táviratot küldte a „Rosenberg-ügy igazságáért küzdő országos bizottságnak” New Yorkba: „Az amerikai imperialisták újabb szegényes tette a Rosenberg házaspár elleni halálraítélet melynek felelősségét a béke szerető magyar népben, az ország minden tájáról naponta érkeznek tiltakozó levelek és táviratok azzal a sürgető követeléssel, hogy emeljék fel szavukat a bátor amerikai békeharcosok megmentése érdekében.

Tudjuk hogy a halálraítéletet hozó amerikai bíróság a háborús

gyújtogatók szolgálatában áll. A bíróság tagjai hazug módon az atomtűk megsértésével vádolták Rosenberg mérnököt és feleségét. De hiába kutattak bizonyítékok után, hiába próbálták a bátor házaspár elvei feladására kényszeríteni, minden igyekeztük kudarcot vallott. Lábbal tiporják az igazságot a jogot és hogy megfélemlítsék Amerika és a nyugati országok békeharcosait, halálos ítéletet hoztak.

Az igazság és a jog nevében követeljük a halálraítélet megsemmisítését és a Rosenberg-házaspár anonális szabadonbocsátását.”

